

ПОТОЧНА
ЕПІДЕМІОЛОГІЧНА
СИТУАЦІЯ

СТОР. 2

ГОР
КОЗЛОВСЬКИЙ
ПРО УКРАЇНЦІВ

СТОР. 3

ЖУРНАЛІСТ
УЛАС САМЧУК

СТОР. 4-5

ТЕЛЕПРОГРАМА

СТОР. 6-7

ПЕРЕПОХОВАННЯ
В АНДРІЙВЦІ

СТОР. 8

Макарівські Вісті

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 10 СІЧНЯ 1932 РОКУ / ЦІНА ДОГОВІРНА /

№ 24
(11133)
26
червня
п'ятниця

НА КИЇВЩИНІ МОЖУТЬ ПОСИЛИТИ КАРАНТИН

У Київській області можуть ухвалити «непопулярне, але відповідальне рішення». Адаже в регіоні перевищений один із показників захворюваності — динаміка зростання випадків інфікування COVID-19. Посилення карантину схвалить у разі перевищення цього показника протягом 3-х днів. Про це 24 червня під час брифінгу повідомив Василь Володін, очільник Київоблдержадміністрації. Відповідно до рішення Кабміну, в регіоні можуть припинити пасажирські перевезення, закрити садочки і кафе.

Зі слів чиновника, показник динаміки зростання випадків інфікування COVID-19 на 24 червня становить 23,23 %, у той час як він має не перевищувати 10 %. Водночас інші показники в області не перевищують встановлених Кабінетом Міністрів України значень.

ПРО МЕТОДИКУ ПІДРАХУНКУ

Зазначимо, що з 22 червня діє нова методика посилення карантину. Згідно з документом, у регіоні зі значним поширенням COVID-19 запроваджують посилення протиепідемічних заходів.

Такими регіонами вважають ті, де наявна хоч одна з ознак:

- завантаженість ліжок у закладах охорони здоров'я, визначених для госпіталізації пацієнтів з підтвердженим випадком COVID-19, становить більш як 50%;
- середня кількість тестувань методом полімеразної ланцюгової реакції (ПЛР) та імуноферментного аналізу (ІФА) становить менше ніж 24 на 100 тис. населення протягом останніх 7 днів;
- коефіцієнт виявлення випадків інфікування COVID-19 становить більш як 11 %, який обраховують за формулою:
ФОРМУЛА 1

$$\frac{\sum \text{нових випадків за останні 7 днів}}{\sum \text{досліджень метом ПЛР за останні 7 днів}} \times 100\%;$$

— показник динаміки зростання випадків інфікування COVID-19 становить більш як 10 %, який обраховують за формулою:

ФОРМУЛА 2

$$\left(\frac{\sum \text{нових випадків за попередні 1-7 днів}}{\sum \text{досліджень метом ПЛР за попередні 1-7 днів}} / \frac{\sum \text{нових випадків за 8-14 днів}}{\sum \text{досліджень метом ПЛР за 8-14 днів}} - 1 \right) \times 100\%.$$

Показник динаміки зростання випадків інфікування COVID-19 застосовується у разі реєстрації більше 8 випадків на 100 тис. населення сумарно за останні 7 днів.

Зі слів Василя Володіна, на 24 червня у Київській області:

- завантаженість ліжок у закладах охорони здоров'я, визначених для госпіталізації пацієнтів з підтвердженим випадком COVID-19, становить 22,30%;

— середня кількість тестувань методом полімеразної ланцюгової реакції (ПЛР) та імуноферментного аналізу (ІФА) становить 41,98 на 100 тис. населення протягом останніх 7 днів;

— коефіцієнт виявлення випадків інфікування COVID-19 становить 5,88%;

— показник динаміки зростання випадків інфікування COVID-19 становить більш як 23,23%.

У випадку, якщо показник динаміки зростання випадків

інфікування COVID-19 не знизиться протягом 3-х днів, чиновники області будуть змушені ухвалити непопулярне, але відповідальне, рішення, зазначив Василь Володін під час брифінгу.

Як ідеться в постанові Кабміну, посилення протиепідемічних заходів застосовується та припиняється на території регіону або окремих адміністративно-територіальних одиниць на підставі рішення регіональної комісії з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій.

ПОРЯДОК УХВАЛЕННЯ РІШЕННЯ

Таке рішення ухвалюють за поданням головного держсанітаря регіону, з урахуванням оцінки епідемічної ситуації та наявності в регіоні ознак для посилення протиепідемічних заходів відповідно до відомостей, опублікованих на офіційному веб-сайті Міністерства охорони здоров'я.

рони здоров'я.

У разі відповідності епідемічної ситуації в регіоні ознакам для посилення протиепідемічних заходів протягом трьох днів поспіль, регіональна комісія з питань ТЕБ та НС збирається позачергово для посилення протиепідемічних заходів з урахуванням результатів оцінки поточної ситуації.

Регіональна комісія з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій в регіоні із значним поширенням COVID-19 кожних 3 дні аналізує епідемічну ситуацію в регіоні, розглядає питання посилення протиепідемічних заходів.

Рішення про посилення протиепідемічних заходів може бути відмінено не раніше ніж через сім днів з дня його прийняття з урахуванням результатів оцінки поточної епідемічної ситуації в регіоні.

У регіонах, де посилюють протиепідемічні заходи, за поданням головного держсанітаря регіону можуть встановлювати особливості діяльності та обмеження щодо:

- проведення масових (культурних, розважальних, спортивних, соціальних, релігійних, рекламних та інших) заходів;
- діяльності закладів, що надають послуги з розміщення;
- здійснення регулярних та нерегулярних пасажирських перевезень у міському, приміському, міжміському внутрішньообласному та міжобласному сполученні;
- перевезення пасажирів метрополітеном;
- відвідування закладів дошкільної освіти;
- роботи закладів фізичної культури і спорту, спортивних залів, фітнесцентрів, закладів культури;
- діяльності закладів харчування.

P.S. На момент підготовки номера газети стало відомо, що на Київщині показник динаміки зростання випадків інфікування COVID-19 становить більш як 42%. І це вже третій день коли цей показник перевищував норму. А тому, швидше за все, на момент отримання цього випуску буде нова інформація щодо посилення карантину в області, і зокрема, Макарівщині.

Інф. «М.в.».

УВАГА! Розпочалася передплата на паперовий варіант «районки» на друге півріччя 2020 року

ЩОБ МАТИ ЩОТИЖНЯ ЧЕРГОВИЙ ВИПУСК МІСЦЕВОЇ ГАЗЕТИ, ЗВЕРНІТЬСЯ НА ПОШТУ АБО ДО ЛИСТОНОШІ!

ПОСПІШІТЬ ПЕРЕДПЛАТИТИ «МАКАРІВСЬКІ ВІСТІ» НА ДРУГЕ ПІВРІЧЧЯ

ВАРТІСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ

для індивідуальних
передплатників:
61291

на 1 міс. — 33,30 грн;*
на 3 міс. — 99,90 грн;*
на 6 міс. — 199,80 грн;*

* Додатково враховується вартість приймання передплати:

за 1 міс. — 3,60 грн;
за 3 міс. — 8,20 грн;
за 6 міс. — 10 грн.

для підприємств
і організацій:
86501

на 1 міс. — 39,30 грн;*
на 3 міс. — 117,90 грн;*
на 6 міс. — 235,80 грн;*

Необхідно також врахувати, що передплату на майбутній місяць можна оформити до 15 числа поточного місяця.

До наших постійних читачів ми традиційно звертаємося: якщо ви багато років передплатуєте «Макарівські вісті» — порадьте передплату і своїм родичам, друзям, сусідам, знайомим.

Нагадаємо нашим читачам, що газета працює у роздержавленому форматі, тож її збереження і подальше існування великою мірою залежить від згуртованості та активності передплатників.

Залишайтеся разом, спільно зберігаймо головну газету Макарівщини! Передплатуйте або купуйте у роздріб газету, близьку кожному макарівчанину!

«Макарівські вісті» всі знають як головну газету Макарівського району. Редакція «М.в.» і надалі намагатиметься бути гідною такої високої оцінки і вашої уваги, шановні читачі.

Якщо ви не передплатили «Макарівські вісті» на друге півріччя 2020 року, це можна зробити найближчим часом, і ви отримуватимете газету з липня. Оформити передплату можна у відділеннях поштового зв'язку Макарівського району.

З ДНЕМ КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ!

ШАНОВНІ МЕШКАНЦІ БЛАГОДАТНОЇ МАКАРІВСЬКОЇ!

Від щирого серця вітаю Вас із Днем Конституції України, який ми відзначаємо 28 червня!

Це свято Головного Закону країни, в якому окреслені ключові права та свободи українських громадян. Зичу кожному українцю бадьорості духу та впевненості у власних силах. І нехай ця впевненість надихає Вас на нові звершення та на щедрі починання. Нехай додає сил і підтверджує переконання, що українці будуть жити у конституційно розвиненій та правовій країні. Бажаю, щоб це свято об'єднало нас усіх у бажанні змінити життя на краще, проявляти відповідальність, самовіддано працювати і цим забезпечити справжній розквіт Макарівщини та всієї України.

Благополуччя, добра та злагоди кожній родині, миру та успішного майбутнього — Україні!

З повагою Олег ДУНДА,
народний депутат України

ШАНОВНІ МАКАРІВЦІ!

Вітаю вас із державним святом — Днем Конституції України!

Цей день назавжди ввійшов у новітню історію нашого суспільства, а тому нам з вами залишається тільки сподіватись, що всі, задекларовані Конституцією права та свободи, поступово будуть нормою життя громадян України.

Демократичний розвиток ніколи не був легким, тож наберімося терпіння та віри в те, що наступні покоління українців будуть жити у зовсім іншій країні, яку з гордістю можна буде назвати конституційно розвиненою та правовою європейською державою!

Вадим ТОКАР,
Макарівський селищний голова.

ШАНОВНА МОЛОДЬ МАКАРІВСЬКОЇ!

В останню неділю червня в Україні відзначається День молоді — свято всіх, хто відчуває себе молодим не лише за віком, а й душею.

Воно особливе та унікальне, бо саме такою є молодість. Це неповторна та відповідальна пора, коли людина вступає у самостійне життя, ухваляє свої перші власні рішення. Це та пора, коли маленька перемога стає запорукою життєвого успіху.

Молодість — безцінний дар природи. Його треба приймати з вдячністю, намагатися використати всі переваги цієї прекрасної миті життя. Будьте активними, здобуйте знання, наполегливо працюйте над собою, будуйте великі плани на майбутнє.

Сучасні і освічені, ви — творці сьогодення та майбутнього. Ваші енергія і завзяття, оптимізм і наполегливість знаходять втілення у бізнесі, політиці, у науці та на виробництві, у спорті та мистецтві.

Бажаю молоді творчої енергії, незалежних думок та сил, щоб втілити в життя все до чого прагне ваш розум, душа та тіло!

Вадим ТОКАР,
Макарівський селищний голова.

ІНЦИДЕНТНІСТЬ НА КИЇВЩИНІ (18 червня — 24 червня 2020 року)

18 червня — 24
19 червня — 32
20 червня — 34
21 червня — 28
22 червня — 49
23 червня — 47
24 червня — 41

УСЬОГО — 255.

ІНЦИДЕНТНІСТЬ — 14.30

ФОРМУЛА РОЗРАХУНКУ:

$255 \times 100000 / 1783037$ (населення Київщини) = 14.30

МОЗ УКРАЇНИ ПОВІДОМЛЯЄ

В Україні зафіксовано нові 994 випадки коронавірусної хвороби COVID-19.

25 червня (станом на 9:00) в Україні 40 008 лабораторно підтверджених випадків COVID-19, з них 1067 летальних, 17 758 пацієнтів одужало. За добу зафіксовано 994 нові випадки. Загалом проведено 606 766 тестувань методом ПАР.

Наразі коронавірусна хвороба виявлена:

Вінницька область — 1753 випадки;

Волинська область — 2024 випадки;

Дніпропетровська область — 1069 випадків;

Донецька область — 399 випадків;

Житомирська область — 1337 випадків;

Закарпатська область — 2454 випадки;

Запорізька область — 561 випадок;

Івано-Франківська область — 2171 випадок;

Кіровоградська область — 636 випадків;

м. Київ — 4613 випадків;
Київська область — 2373 випадки;
Львівська область — 4627 випадків;
Луганська область — 75 випадків;
Миколаївська область — 377 випадків;
Одеська область — 1465 випадків;
Полтавська область — 301 випадок;
Рівненська область — 3248 випадків;
Сумська область — 277 випадків;

Тернопільська область — 1815 випадків;

Харківська область — 1947 випадків;

Херсонська область — 188 випадків;

Хмельницька область — 645 випадків;

Чернівецька область — 4531 випадок;

Черкаська область — 616 випадків;

Чернігівська область — 506 випадків.

Дані з тимчасово окупованих територій АР Крим, Донецької, Луганської областей та міста Севастополя відсутні.

Дослідження проводилися вірусологічною референс-лабораторією Центру громадського здоров'я України, а також обласними лабораторіями. Станом на ранок 25 червня 2020 року до Центру надійшло 1305 повідомлень про підозру на COVID-19. Всього з початку 2020 року надійшло 83 744 повідомлення про підозру на COVID-19.

ПОТОЧНА ЕПІДЕМІОЛОГІЧНА СИТУАЦІЯ У КИЇВСЬКІЙ ОБЛАСТІ

За даними Київського обласного лабораторного центру, в області 25 червня 2020 року на 10:00 офіційно підтверджено 2373 випадків захворювання на коронавірус (з них — 195 дітей).

За час пандемії померло — 48 осіб:
12 — Києво-Святошинський р-н (м. Вишневе, с. Святопетрівське, с. Гатне, с. Тарасівка, с. Кроковщина, с. Новосілки, м. Боярка, с. Софіївська Борщагівка),

4 — м. Біла Церква,
4 — м. Обухів,
3 — Броварський р-н,
3 — м. Буча,
3 — Бориспільський р-н,
2 — Макарівський р-н (с. Мостище,

с. Почепин),

2 — Васильківський р-н,

2 — м. Фастів,

2 — м. Бровари,

2 — м. Яготин,

1 — Вишгородський р-н,

1 — Ставищенський р-н,

1 — Миронівський р-н,

1 — Рокитнянський р-н,

1 — м. Васильків,

1 — м. Українка,

1 — м. Ірпінь,

1 — смт Бородянка,

1 — м. Славутич.

Серед загальної кількості захворілих COVID-19 виявлено у 442 медичних працівників, з яких 192 працюють у медичних закладах міста Києва, 250 — у закладах охорони здоров'я Київської області (м. Ірпінь — 49, смт Ворзель — 1, Броварський р-н — 16, Обухівський р-н — 18, Києво-Святошинський р-н — 20, Фастівський р-н — 5, Макарівський р-н — 2, Переяслав-Хмельницький р-н — 4, Бориспільський район — 10, м. Біла Церква — 21, Богуславський р-н — 1, Рокитнянський р-н — 1, Вишгородський район — 12, Володарський р-н — 1, Васильківський р-н — 6, Бородянський р-н — 18, Барішівський р-н — 4, Тетіївський р-н — 14, Яготинський р-н — 29, м. Березань — 8, Миронівський р-н — 2, Ставищенський р-н — 1, Кагарлицький р-н — 1, Сквирський р-н — 1, обласні медичні заклади — 5).

Лабораторно підтвержені випадки виявлено у наступних районах (населених пунктах області):

536 — у Києво-Святошинському р-ні;

269 — в Обухівському р-ні;

133 — м. Біла Церква;

123 — м. Ірпінь;

97 — у Бориспільському р-ні;

89 — у Броварському р-ні;

86 — м. Яготин;

84 — м. Бровари;

78 — м. Бориспіль;

66 — у Васильківському р-ні;

64 — у Барішівському р-ні;

57 — м. Буча;

50 — смт Коцюбинське;

46 — м. Фастів;

42 — у Вишгородському р-ні;

42 — м. Васильків;

41 — м. Кагарлик;

39 — у Кагарлицькому р-ні;

37 — м. Вишгород;

34 — у Миронівському р-ні;

32 — у Бородянському р-ні;

30 — м. Тетіїв;

25 — м. Березань;

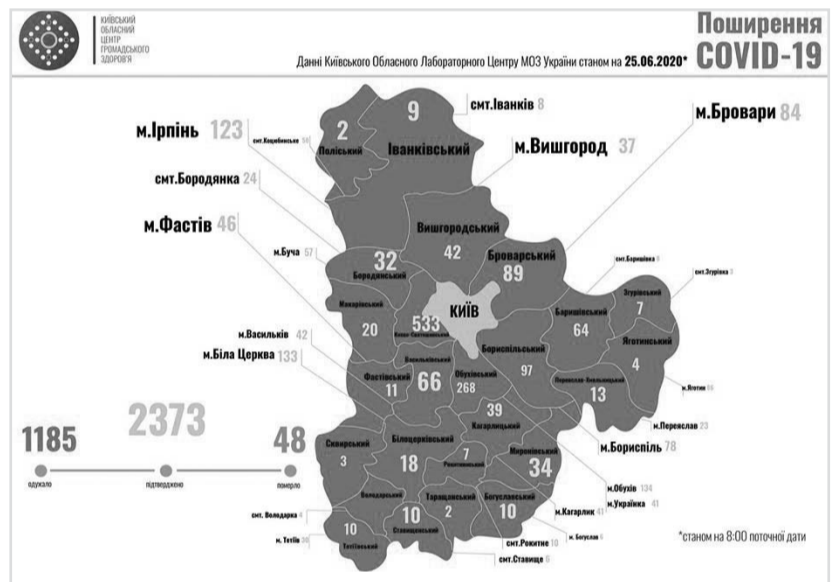
24 — смт Бородянка;

23 — м. Переяслав;

21 — у Макарівському р-ні (с. Мостище — 2; с. Березівка — 3; с. Лишня — 1; с. Фасова — 1; с. Гавронщина — 1; с. Вільне — 1; с. Бишів — 4; с. Почепин — 1; с. Мотижин — 2; с. Садки-Строївка — 1; с. Пашківка — 1; с. Наливайківка — 1; с. Липівка — 1; с. Новосілки — 1) (за останній тиждень — 0);

21 — смт Гостомель;

18 — у Білоцерківському р-ні;

14 — смт Рокитне;
13 — у Переяслав-Хмельницькому р-ні;
11 — у Фастівському р-ні;
10 — смт Ворзель;
10 — у Ставищенському р-ні;
10 — у Богуславському р-ні;
10 — у Тетіївському р-ні;
9 — у Іванківському р-ні;
8 — смт Барішівка;
8 — смт Іванків;
7 — у Згурівському р-ні;
7 — у Рокитнянському р-ні;
5 — смт Макарів (за останній тиждень — 0);
6 — м. Богуслав;
6 — м. Миронівка;
6 — смт Ставище;
4 — смт Володарка;
4 — м. Ржищів;
4 — у Яготинському р-ні;
3 — смт Згурівка;
3 — у Сквирському р-ні;
3 — м. Сквиря;
2 — смт Глеваха;
2 — у Поліському р-ні;
2 — у Таращанському р-ні;
2 — м. Славутич.

За останню добу зареєстровано 41 лабораторно підтверджений випадок COVID-19. На стаціонарному лікуванні перебуває 263 пацієнта, на самоізоляції — 2110.

Одужало 1185 особи (у т.ч. 92 дітей):
— Макарівський р-н — 21 (смт Макарів — 5, с. Мостище — 1, с. Вільне — 1, с. Фасова — 1, с. Березівка — 3, с. Лишня — 1, с. Бишів — 4, с. Мотижин — 2, с. Гавронщина — 1, с. Наливайківка — 1, с. Садки-Строївка — 1).

Медичне спостереження встановлено за 9182 контактними особами.

Станом на 25 червня, за попередню добу в лікарняні заклади області госпіталізовано 24 особи з діагнозом негоспітальна пневмонія, 13 осіб госпіталізовано з ГРВІ, серед яких у 9 захворювання супроводжується пневмонією.

За добу Київським обласним центром екстреної медичної допомоги та медицини катастроф здійснено 588 виїздів до пацієнтів. Протягом доби на виїздах працювало 98 бригад екстреної медичної допомоги (з них 23 — лікарська бригада, 75 фельдшерські). Станом на сьогодні усі бригади екстреної медичної допомоги забезпечені засобами індивідуального захисту.

Пресслужба Київської ОДА.

БУТИ УКРАЇНЦЕМ — ЦЕ ЩОДЕННИЙ ВИБІР

Ігор КОЗЛОВСЬКИЙ,
*релігієзнавець,
колишній політ'язень*

Нещодавно мав нагоду взяти участь у форумі громадянського суспільства у віртуальному форматі «На кордонах». У спеціально створеному ігровому просторі ми дискутували на зовсім не прості теми, зокрема, й національної ідентичності. Це питання є актуальним як з точки зору людини, так і з боку держави, адже без розуміння того, ким ми є, неможливо рухатися далі.

Скептицизм до важливості теми цілком ймовірний: мовляв, це питання не першої шпальти, людям потрібно банально виживати і задовольняти базові потреби. У цьому є сенс. Будь-яка система складається з 80–90% людей, котрі переймаються питаннями власних потреб, а не цінностей. І це не проблема самоусвідомлення, це нормально.

Є однак кілька «але». Одне із них — російсько-українська війна. Серед зброї російських окупантів — не тільки військова техніка, але й інший, не менш потужний інструмент — люди, котрі живуть виключно потребами, адже ними легко маніпулювати. Вони плывуть за течією і не тому, що добре її знають, а тому, що звикли до неї.

Так, перебуваючи у полоні, я зустрівся з дуже великою кількістю людей різних, з різним життєвим бекграундом: це були і карні злочинці, і люди випадкові. Що побачив? Вони і справді не розуміють, хто вони, чому досі так жили, що спонукало їх до тих чи інших дій. Коли запитуєш їх «навіщо?» (а це питання ціннісне), вони відповідають на питання «чому?» (питання потреб) — «тому що таке середовище», «тому що всі так роблять» тощо.

Тільки взявши відповідальність за себе, усвідомивши, «хто я і НАВІЩО, якою є моя мета», людина виходить на рівень усвідомлення національної ідентичності. А тоді може впливати і на середовище, в якому перебуває.

Національна ідентичність — це питання і національної безпеки

Варто розуміти, що сучасна нація — це не про етнічну приналежність, а про політичну/громадянську ідентичність. Так, люди, котрі загинули під час Революції гідності, були українцями не за категоріями етносів, а за своєю усвідомленою громадянською позицією. Національна ідентичність — це про вибір кожного «ким я є».

Наприклад, багато кримських татар, як сьогодні бачимо, залишаються ними етнічно, але водночас багато хто із них політично обрали шлях українців. Такий вибір є важливим як для персонального розвитку, так і на рівні громад та нації. Це не про те, аби просто жити на території України, а про відповідальність за мирне небо над цією землею, за збереження її цілісності та соборності. Це питання національної безпеки.

Національна ідентичність має за основу історію, історичну пам'ять. До речі, у підручниках ми часто вивчаємо історію українського етносу, українського народу, але не України. А де в історії України, наприклад, історія кримськотатарської цивілізації? Яких героїв серед кримців ви знаєте? Зате зараз на кожному кроці говоримо, що «Крим — це Україна». Знаємо, що були часи, коли на території України проживали майже 60% усіх євреїв світу. Чому ми це виносимо за дужки? Це до того, що історична пам'ять також повинна бути соборною.

У національній ідентичності є тіло — історична тяглість, але є й внутрішній стрижень — цінності: свободи, гідності, незалежності, відповідальності тощо. Ми не говоримо про неї як про термін, а як про живий організм, який поєднує невидимими зв'язками мене з іншими.

Бути українцем — не просто модно, це гідно

Усвідомлення ідентичності кожен переживає по-своєму: випробувані життям люди — глибоше, хтось же залишається на рівні етнічності: я українка/ець, бо народився в Україні, мої родичі теж звідси. Це не статика, а щоденний процес ухвалення рішення/ вибору.

У інформаційному просторі звичним є наратив, що потрібно «почути Донбас», необхідно налагодити діалог між Заходом і Сходом. І тут важливо підкреслити, що таких монолітів, як західні регіони чи східні, просто не існує. Хочеш бути почутим — скажи, територія у XXI столітті не є для цього перешкодою. Коли починалася російсько-українська війна, ми, хто усвідомлювали себе українцями, виходили на проукраїнські акції і голосно заявляли про свою позицію.

Ми повинні працювати над деокупацією свідомості тих людей, які з різних причин не задумуються над власною ідентичністю і стають розмінною монетою зовнішнього впливу. Не потрібно примусово їх схилити до тієї чи іншої позиції. Який меседж маємо надіслати натомість? Потрібно зробити все, аби Україна була для них привабливою, нехай спочатку з точки зору задоволення потреб, а потім і цінностями — свободи, прав людини, правової держави, що не переслідує за позицією, мирного співіснування людей з різними поглядами. Вони мають все більше укорінюватися у наше повсякдення. Треба показати, що бути українцем — це не просто модно, а і гідно.

Такі дискусії мають відбуватися частіше, бо вони дають поштовх розвитку нашого суспільства. Форум «На кордонах» дав поштовх тому, аби вони нарешті вийшли за межі академічних кіл до широкого загалу та мали практичне застосування.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

від 12 червня 2020 р. № 715-р

Київ

Про визначення адміністративних центрів та затвердження територій територіальних громад Київської області

Відповідно до абзацу першого пункту 7¹ розділу V «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» визначити адміністративні центри та затвердити території територіальних громад Київської області згідно з додатком.

Прем'єр-міністр України

Д. ШМИГАЛЬ

АДМІНІСТРАТИВНІ ЦЕНТРИ ТА ТЕРИТОРІЇ територіальних громад Київської області

2. Перелік територіальних громад Київської області

Назва територіальної громади	Код населеного пункту — адміністративного центру територіальної громади з КОАТУУ	Назва населеного пункту — адміністративного центру територіальної громади	Назви територіальних громад (населених пунктів), території яких входять до складу території територіальної громади	Назва району чи міста обласного значення, до якого входить адміністративний центр територіальної громади
Боярська	3222410300	м. Боярка	Боярська Дзвінківська (Васильківський район) Забірська Княжицька Малютянська Тарасівська Новосіківська (Макарівський район) Бишівська Гружанська Козичанська Лишнянська Мостищанська Опачицька Чорногородська Яблунівська Ясногородська Макарівська	— “ —
Бишівська	3222780601	с. Бишів	Андрушівська Борівська Великокарашінська Гавронщинська Забунська Кодрянська Колоншинська Комарівська Копилівська Королівська Липівська Людвинівська Маковищанська Мар'янівська Мотижинська Надвайківська Небелицька Ніжиловицька Пашківська Плахтянська Рожівська Ситняківська Фасівська Червонослобідська Юрівська	Макарівський район
Макарівська	3222755100	смт Макарів	Андрушівська Борівська Великокарашінська Гавронщинська Забунська Кодрянська Колоншинська Комарівська Копилівська Королівська Липівська Людвинівська Маковищанська Мар'янівська Мотижинська Надвайківська Небелицька Ніжиловицька Пашківська Плахтянська Рожівська Ситняківська Фасівська Червонослобідська Юрівська	— “ —
Томашівська	3224986201	с. Томашівка	Томашівська Великогуляківська Вільнянська (Макарівський район) Дідівщинська Дорогинська Пришивальницька Соснівська (Макарівський район)	— “ —

ЦІНА НА ГАЗ ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ У ЧЕРВНІ

Відповідно до постанови КМУ №17 від 24.01.2020 року НАК «Нафтогаз України» здійснює продаж природного газу на умовах ПСО (побутове споживання), ТКЕ для потреб населення за ціною 2570,73 грн з 1 червня 2020 року. Торгівельна націнка ПСО постачальника, згідно постанови КМУ № 867 від 19.10. 2018 року повинна складати не більше 2,5%. Про це повідомляє АТ «КІЇВОБЛГАЗ».

2,783996 грн за 1 куб. м газу становить ціна газу для побутового споживача з ПДВ з 1 червня 2020 року.

Ціна природного газу зазначається без урахування тарифу на послуги розподілу природного газу, який буде оплачуватися окремою квитанцією.

ДО УВАГИ Мешканців МАКАРІВЩИНИ!

За повідомленням офіційного сайту «Київобленерго» з 29 до 30 червня (з 8.00 до 21.00) будуть проводитися планові технічні роботи

на електромережах Макарівщини:

У цей період **МОЖЛИВЕ** відключення електроенергії на вулицях зазначених населених пунктів:
— 29 червня — с. Липівка, вул. Нова;
— 30 червня — с. Новосілки, вул. Кааліновий кут.
У цей період **МОЖЛИВЕ** відключення електроенергії на вулицях зазначених населених пунктів.

ЖУРНАЛІСТСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ УЛАСА

Період нацистської окупації — один із найбільш несприятливих і трагічних в історії української журналістики. Однак у ті жорстокі дні українські журналісти взяли на себе подвижницьку місію і з честю виконали її. Ще до недавня тема преси в окупованій Україні вважалася неперспективною і за неї бралася незначна частина науковців. Зрозуміла і причина: спрацьовував фактор комуністичної пропаганди в оцінці тематичного змісту цієї періодики, що фальшувалася як провідниця «ідей буржуазного націоналізму». Крім того, автори публікацій були позначені тавром колабораціоністів.

Навіть із здобуттям Україною незалежності питання преси, яка виходила під час німецької окупації й мала колосальний дослідницький матеріал, не стали об'єктом наукового дослідження.

Газети «Волинь» періоду нацистської навали присвячено кілька наукових праць Юрія Шаповала, а саме: «Газета «Волинь» як український часопис (1941 — 1944 рр.)», «Чого не гоїть огонь».

Короткий огляд тематичного спрямування публікацій журналістів газети «Волинь» здійснив Ігор Павлюк у своєму дослідженні «Українська легальна преса Волині, Полісся, Холмщини та Підляшшя 1917 — 1939, 1941 — 1944 рр.». Частково аналізує діяльність видавництва «Волинь», публіцистику Уласа Самчука та журналістів газети в дисертаційному дослідженні «Вплив громадсько-політичної та літературної діяльності Уласа Самчука на розвиток української національної свідомості (1920-ті — 1990-ті роки)» Андрій Живюк.

Попри всі труднощі в розумінні й оцінці цього складного періоду в історії України, з кожним роком історична наука поповнюється новими цікавими дослідженнями та відкриттями в царині проблем організації, функціонування, висвітлення тематичного діапазону української преси періоду німецької окупації в роки Другої світової війни.

За підрахунками істориків, на теренах України в період нацистської окупації виходило від 115 до 500 періодичних видань. Нині найбільше газет періоду нацистської окупації зберігається в Інституті рукопису Національної бібліотеки України ім. В.І. Вернадського.

Як засвідчило більш детальне вивчення біографії Уласа Самчука, нині багато відомо про його письменницьку діяльність і майже нічого не відомо про його журналістську стежку. З огляду на це постає питання щодо доцільності дослідження журналістської діяльності Уласа Самчука в роки Другої світової війни.

Насамперед журналістська діяльність Уласа Самчука пов'язана з газетою «Волинь». Періодичність її виходу була такою: з 1 вересня 1941 р. до 19 жовтня 1941 р. один раз на тиждень, з 19 жовтня 1941 р. до 7 січня 1942 р. — двічі на тиждень (у четвер і неділю). Вартість при цьому зростає за один примірник з 50 к. до 1 грб.

З 1 вересня 1941 р. до 4 червня 1942 р. «Волинь» виходила у форматі А-2, з 4 червня 1942 р. до останніх друкувалася у форматі А-3.

З 19 квітня 1942 р. «Волинь» набуває нового статусу, розширюючи територіальні межі впливу на формування світогляду читачів — «Волинь. Український часопис». У номері від 9 вересня 1943 р. за вказівкою німецького видавничо-друкарського товариства з обмеженою відповідальністю «Преса України» типологічний знак «Український часопис» було знято. Без цих слів газета виходила до 7 січня 1944 р. Саме з першого дня випуску головним редактором газети був У. Самчук.

Улас Самчук народився 20 лютого 1905 р. в с. Дермань Дубенського повіту Волинської губернії (нині Здолубнівський район Рівненської області). У 1913 р. сім'я переїхала в с. Тялявку Кременецького повіту, однак із Дерманем Самчук зв'язків не втрачав. У 1917—1920 рр. він навчався в чотирикласній початковій школі, що діяла при Дерманській Св. Феодорівській учительській семінарії, у 1921—1925 рр. — у Кременецькій українській змішаній приватній гімназії імені Івана Стеценка. Перед закінченням гімназії Уласа Самчука покликали до польського війська (гарнізон міста Тарнова). 23 серпня 1927 р. він дезертирував, після чого потрапив до Веймарської Німеччини, де працював у м. Бойтені як наймит в одного міщанина, розвозив роль-вагою по копальнях і гутах залізо. З 1927 р. навчався у Бреславському університеті. «Німецький» період життя Уласа Самчука позначений тим, що завдяки Герману Блюме він (як вільнослушач) студіював у Бреславському університеті. Мама Германа Блюме, Германіна фон Лінгейсгайм, люб'язно дала притулок «обідраному українцю» у своїй оселі й терпляче навчала його німецької мови. Удруге допоміг Герман Блюме Уласові Самчуку через п'ятнадцять років: завдяки його клопотанню німці 20 квітня 1942 р. випустили письменника, якого арештували 20 березня, з Рівненської в'язниці. Герман Блюме в Рівному перебував на посаді начальника цивільної поліції райкомісаріату «Україна».

З 1925 р. Улас Самчук почав друкувати оповідання у Варшаві в журналі «Духовна

Бесіда», згодом — у «Літературно-науковому віснику» та інших журналах (видані окремою збіркою «Віднайдений рай», 1936 р.). Свої перші новели майбутній письменник надіслав до часопису з Німеччини, там виникли задуми великих епічних полотен.

У 1929 р. Самчук переїжджає до Чехословаччини, навчається в Українському вільному університеті в Празі. Однак жодного вищого навчального закладу він так і не зміг закінчити. Кожну дисципліну Улас Олександрович опановував без учителя, самотужки. Він бездоганно володів німецькою, польською, чеською та російською мовами, меншою мірою — французькою.

У Чехословаччині Улас Самчук проживав з 1929 р. до 1941 р. Прага в 1920 — 1930-х рр. жила бурхливим науковим та культурно-мистецьким життям. До безпосереднього оточення, яке творило «його Прагу», письменник зараховував Олександра Олеся, Спиридона Черкасенка, Олексю Стефановича, Оксану Лятуринську, Олега Ольжича, Михайла Мухина, Микола Бутовича, Роберта Лісовського, Степана Смал-Стоцького, Дмитра Дорошенка, Миколу Галагана, Леоніда і Надію Білецьких, Дмитра Антоновича, Сергія Шелухіна, Микиту Шаповала, Валентина і Лідію Садовських, Русових, Яковлевих, Мідних, Батинських, Слюсаренків, Щербаківських, Сімоновичів, Лашенків, Горбачевського та Ольгерта Бочковського. У Празі Улас Самчук входив до Студентської академічної громади. У 1937 р. з ініціативи Євгена Коновальця була створена культурна референтура Проводу української націоналістики (ПУНУ) на чолі з Олегом Ольжичем, центром якої стала Прага, а однією з головних установ — Секція миттів, письменників і журналістів, де головував Самчук. Культурна референтура ПУНУ відіграла значну роль у проголошенні незалежності Карпатської України.

Зосені 1938 р. до весни 1939 р. Улас Самчук був референтом пропаганди Українського Національного Об'єднання у Хусті, а також фахово виконував обов'язки звітодавця командування Карпатської Січі до нью-йоркської «Свободи» та паризького «Українського Слова». На цій землі Самчук спізнав також і гіркий черговий у своєму житті полон. У мадлярській в'язниці він пробув п'ять діб. Чимало його побратимів тут загинуло.

Агітаційні статті Самчука «12. Лютий», «Сталося», що друкувалися на шпальтах газети «Нова свобода», яка виходила у Хусті, закликали до національної самосвідомості закарпатців і боротьби за незалежну Карпатську Україну. З «місяця події» у 1938—1939 рр. Самчук надрукував у газеті «Українське Слово» (Париж) декілька матеріалів, більшість із яких підписував

криптонімами (П.Б.; М.П.), зокрема, такі публікації: «Прийшв — Хуст», «Український Клондайк», «Село Буштино», «Гудульщина», «3 святкових днів Карпатської України», «Волівщина», «Чеський генерал — міністр Карпатської України», «Хуст тривожний і Хуст святочний», «22 січня», «Свалява», «12. Лютий Карпатської України», «Вибори в Карпатській Україні», «Січ іде», «Ген Курманович у Хусті», «Дні невпевненості», «Наростання трагічного», «3 кривавих днів Карпатської України», «Через Словаччину», «Увага — гаюк».

У вересні 1941 р. у складі однієї з похідних груп ОУН (м) повернувся на Волинь (до Рівного), де був редактором газети «Волинь» до арешту.

У газеті «Волинь», починаючи з 1 вересня 1941 р., Улас Самчук опублікував 31 передову статтю, 4 серіали репортерської публіцистики загальною кількістю 35 публікацій, а саме: «Крізь бурю й сніг» (Репортаж з поїздки до Києва) — 8 матеріалів; «У світі приблизних вартостей» — 9 дописів; «У світі занепаду і розкладу» — 11 матеріалів, «Колеса мусять крутитися...» — 7 матеріалів; 3 уривки з художніх творів; 42 різножанрові матеріали (кореспонденції, огляди, рецензії, замітки, фейлетони, відповіді), що загалом становить 111 публікацій.

У контексті публіцистики Самчука періоду Другої світової війни сакраментального значення набуває образ України. І це не випадково. Адаже він належав до публіцистів із середовища еміграції, був зорієнтований на творення ідеального романтично-піднесеного образу Батьківщини. Улас Самчук так само, як і Євген Маланюк, Олег Ольжич та Елена Теліга, зазнав впливу націєтворчої романтики. Образ України у творчості цих письменників часто поемічно загострений, підкреслено ідеалістичний, виразно міфологізований.

У передовій статті «За мужню дійсність» газети «Волинь» Улас Самчук пише про страждання долю українців на своїй землі, яку встановили режими окупантів — Польщі та Москви: «На нашій землі, на землі наших предків нам відмовлялося користуватися з найзвичайніших прав, які прислужують кожній людині нашого європейського сходу. Відмовлялося право на нашу національну належність. Відмовлялося право бути спадкоємцями наших споконвічних предків. Відмовлялося право рідної мови, церкви і т. д.».

Однак і більшовицька влада нічого доброго на українську землю не принесла. Зокрема, протягом двох останніх років у Західній Україні режим накої чимало лиха, і Самчук гнівно заявляє: «Це не був державний режим. Це була чума. Та сама, що з лопатою ходила і гробовища рила, рила, як це є у Шевченка. Так. Та чума

більшовизму рила одно величезне гробовище, у якому мав знайти свій кінець весь український народ».

Улас Самчук у своїй передовій статті «За мужню дійсність» висунув такі гасла: «Розбудова України і організація українського народу — ось основні меседжі нашого часу. Не якісь старі прораханки, нікчемне амбіціонерське розбиття, не групова закуриченість... І не отаманщина. А солідарна, творча будуюча і організуюча праця. Праця всього народу, праця кожної творчої одиниці. Ми цілком свідомо підкреслимо оці дуже конкретні й дуже конкретні завдання і виразно ставимо їх, як протипагу нашого політичного розбиття, нашого дивовижного незрозуміння такої виразної і такої важливої політичної дійсності на суходолі Європи».

Справу самовідданих борців за українську ідею Михайла Грушевського, Сергія Єфремова, Симона Петлюри, Дмитра Донцова, Агатангела Кримського, Софії Русової та інших видатних діячів національного відродження продовжив у складній і тривожний час війни Улас Самчук. Він вважав, що національна ідея не запанує в Україні без конструктивного державництва. Щоб його здобути, потрібна, на думку публіциста, воля.

Ідейною основою усієї публіцистики Самчука, надрукованої у газеті «Волинь». У передовій статті «Героїзм наших днів» ідеться про те, що саме війна вчить наш народ бути свідомим: «Свідомим своєї політичної міцї. Свідомим великих культурно-творчих надбань і, нарешті, навіть свідомим своєї крові, своєї раси». Чому ж на ті українсько-визвольного руху впродовж усієї історії нашого народу

стільки невдач? — апелює до сучасників автор і знову запитує: «Чому й далі ми політично майже оголені?». Цю проблему він вбачає у тому, що «головною причиною нашого політичного безсилля є не повне включення нашого суспільства у життя. Ми не заповнили всіх клітин, якими суспільство живе. У нас ненормально функціонують усі суспільні складники. Аж до цього часу ми звертали увагу на один бік справи — на національну свідомість. Казади любити мову, пісно, звичаї, носити свої барви, шапки, штани... Все то є, можливо, потрібні речі, але все то навіть далека не є те, що потребує живий, чинний, творчий народ».

В умовах німецької цензури Самчук сміливо порушував українське питання: здобуття державності, об'єднання національно-патріотичних сил для боротьби за самостійну, незалежну Україну, відродження рідної мови, культури, організації та розбудову міст і сіл України, вітчизняної промисловості та сільського господарства. Хоча диркуляри німецької цивільної адміністрації в Рівному зобов'язували редактора та редакційний колектив працювати по-іншому.

В українських патріотів захоплення рожевими мріями з приводу того, що німці дозволить побудувати незалежну, самостійну Україну, швидко розсіялося, і вже з листопада 1941 р. українські сили самоорганізуються для боротьби з німецькими окупантами: «Така бентежлива ситуація між молотом і ковадлом домінувала у наших українських доміннях, однак ми були, ми жили, ми діяли. І не мали ідеальності. Наше село формувало свої фалянти спротиву, наше місто видержувало натиск терору, наша редакція сперечалася. Моє особисте «бути чи не бути» день-щодень важилося на вазі сапної Фортуні, але я не думав здаватися також. Я писав передовиці виразно ризикованого змісту».

Зі сторінок «Волині» У. Самчук дає поради, як жити людям у дні анархії, хаосу, міжусобиць. Повзально з цього погляду є його передова стаття «Рівновага»: «У багатьох засадничих справах і при різних обставинах приходиться говорити про рівновагу. Передовсім про рівновагу духу... бо звідси випливають всі наші чини, які в остаточному дають підсумок всього. Особливо вказано і необхідно для нас говорити про рівновагу у наш, винятково твердий, час».

Публіцистика Самчука в газеті «Волинь» у цілому не відзначається системністю, її загалом властива стихійність, поспішність, бо творилася вона не в ідеальних творчих умовах, а в жорстоких днях війни. Цей вид літератури був надзвичайно сміливим, непокірним, агітаційним, сповненим звернень і закликів до рішучих дій українського народу, єднання Сходу і Заходу України для єдиної мети — боротьби за власну державу. Через багато років Самчук напише ці

правдиві слова про свою творчість рівненського періоду: «...Мені здається, що їх мусяла писати людина у великому поспіху під тиском глибокого розпаду. Знаючи, що це значило для неї як не смерть, то ще гірше, ніж смерть — роки концентраційних таборів. І навіть тепер годі сказати, чому тоді навіть такі перспективи не дуже лякали. Можливо, тому, що це був клімат життя. То ж це було на фронті. І хто тоді думав про те, де чекає тебе твій кінець. І коли нас когось оминала смерть, ми приписували це тільки особисто-му щастю. Значить, нам не судилося. Так само, як іншим — судилося».

Самчук усією своєю творчістю обстоював українську націю як європейську, він різко засуджував нав'язливу думку більшовицького «старшого брата» про те, що українці — не нація, а меншовартісна народність. Віковичне приниження української нації зовнішніми ворогами й віковична боротьба українського народу за свої національні та людські права, на думку Самчука, повинні мати логічне розв'язання цього складного питання саме в роки Другої світової війни. Яким чином? Самчук дотримувався концепції щодо національного питання проводу ОУН (м), до якого й сам належав, що лише внутрішньою самоорганізацією всіх діячів українського життя, особливо культурологічного, яке покидане виховувати нову, вільну свідомість кожного українця, відроджувати націєтворчі ідеали, культурні цінності, етнотрадиції, утверджувати в житті кожного українця з ранніх років дух патріотизму, любові до своєї Батьківщини. Усю воєнну публіцистику У. Самчука пронизує наскрізна ідея утвердження українського народу як самодостатньої європейської нації, тому він слушно зауважує: «І що ж лишається? Нічого іншого, як боротьба. Нічого іншого, як лишитися тим, чим створила нас природа — європейцями... По натурі й усобленню... По вдачі і світосприймання. Європеєм з тим надголовком, яке дістала людина, будучи поділена мовно і державно. Бути європейцем — це значить бути і українцем. Якраз... Бо мова матері і духовість народу — це, по суті, і є те, що так вирізняє європейську людину та робить її безкомпромісною».

САМЧУКА В РОКИ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ

У Самчуковому трактуванні національна ідея — це те, що згуртовує народ, особливо на переломних, критичних етапах історії, пробуджує в ньому героїзм, готовність до подвигу, до жертв в ім'я важливої, великої мети: «Ми хочемо, щоб перемогла та сила, яка має на увазі не тільки своє «ми», але й наше «ви». Ми згодні понести за це великі жертви, вложити на це багато праці. І одразу чесно й одверто зазначаємо, що наш народ, хай собі на нього як хто хоче дивиться, був і вічно буде на цій землі. Він діяв і діє, і з кожним роком, без огляду на обставини, його господарський, політичний і навіть моральний потенціал набирає все більшої потужності. Його свідомість, порівнюючи ще до недавнього минулого, неймовірно зростає, й у наш час немає вже такого чудодійного еліксиру, який би ту його свідомість зменшив. Це є не порожнє слово, й говориться воно в ім'я тих конкретних і дуже важливих цілей, в ім'я колосальних завдань, накинених Європі сучасною світовою війною».

Автор — очевидець доби, її нерв і пульс. Він не самотній, бо має багато однодумців, які хочуть творити для України, але пов'язані путями більшовицької залежності за все: за місце робоче, за квартиру, за місце під сонцем. Трагедію творчих особистостей публіцист передає, змальовуючи талановиту людину Іван Кавалерідзе: «Дивне, зовсім своєрідне враження. І наше то все й не наше. Сам К... не лише український режисер, а й український скульптор. Творець численних пам'ятників Шевченку, Сквороді, творець таких фільмів, як «Прометей», як «Коліщина», як «Злива», як «Наташка Полтавка». З нього чується сила української землі, хоч його давній козирський предок походив з гір Кавказу. Але то було давно у поколіннях. Зараз він син Полтавщини і говором, і душею. Завжди він приємно, сміливо мистецько напружений. Його очі завжди сміються широко й радісно, й завжди хочеться його міцно, дружньо обняти. Але щось у нього є, що мають всі совєтські люди, речі і сама совєтська природа. Щось недокінчене, недоопрацьоване».

Українська інтелігенція, з позицій емігранта Самчука, мала б засуджуватися, адже «їх вухо байдуже слухає чужу мову, їх уста не перечекає, коли говорять не по-своєму, їх переконання миряться з невірністю». Однак він знаходить їй виправдання — це трагедія, адже під тиском більшовицьких тортур, залякування, заслани, тюрем українська інтелігенція не могла сповна себе реалізувати, розкрити свій творчий потенціал. Мета більшовицької ідеології була очевидною — з української інтелігенції зробити манкурта, підкорити волю безбожної країни з її бездуховним ідеологічним началом. І це сталінський владі давалося, бо люди, налякані тортурами, хотіли вижити й жити в цій нещасливій за своєю суттю державі.

Восени 1941 р. У. Самчук побував у Києві. По собі залишив кілька статей у часописі «Українське Слово» та його додатку «Літаври». Зокрема, нами було віднайдені 4 статті в газеті «Українське Слово» та 1 — в додатку «Літаври».

На шпальтах часопису «Українське Слово» Самчук не відходить від лінії, розпочатої на сторінках газети «Волинь». Він продовжує ідею утвердження українського народу. Саме цій темі присвячена стаття «Нарід чи чернь?», у якій автор зазначає: «...Найбільшим нещастям українського народу було те, що ціла його історія — перманентне намагання когось зробити з нас не те, чим призначила нас природа. Втручалися до нашої рідної мови... Всяка влада, яка тільки не була на нашій землі, — російська чи польська, нічим іншим не займалася, а лише доводила нам, що ми — не ми, а щось інше... Нам залазили в саму душу, плавали там на все, що є для нас святого, не давали змоги боронитися. Останні роки панування більшовизму особливо яскраво довели нам, що значить таке втручання. Навіть ті чи інші літери казали нам вимовляти так, як хочуть вони. Диктували нам наше відношення до чужого, до того, що нам вороже... Наслідки з усього цього на сьогодні такі, що величезна частина нашого, особливо міського, населення з національного погляду являє собою не що інше, як юрбу, що не належить ні до якого народу, що не має нічого святого, що не говорить ні одним мовою. Це не є наріда. Це — чернь...».

Спогади про окупаційний Київ пізніше стануть основою для книги «На вороному коні». Велике враження на головного редактора «Волині» справив голова Київської міської управи Володимир Багазій. І дійсно, Володимир Пантелеймонович на новій посаді проводив значну роботу з відбудови міста. Завдяки зусиллям Багазія був створений Український Червоний Хрест, функціонувала Українська національна рада. У той період міська управа намагалася відкрити сирітські притулки та школи, опікувалася розселенням киян-погорільців.

Проте Багазію не судилося довго прожити на посту міського голови та втіляти в життя всі свої наміри. 19 лютого 1942 р. він був заарештований. Його звинувачували в тому, що він «покроковому намагався витіснити німецький вплив, а українські вимоги доводив до меж конфлікту». Вітчизняний історик Олександр Кучерук стверджує, що

Багазія тримали в київському гестапо майже до відступу німців із Києва, а потім розстріляли в Бабиному Яру. Хоча точну дату насильницької смерті другого міського голови встановити практично неможливо, проте незаперечним є той факт, що його діяльність на посаді київського бургомістра спрямовувалася не лише на налагодження економічного, адміністративного, культурного життя в місті. Залучаючи до роботи своїх однодумців з ОУН(м), Багазія намагався відстоювати національні інтереси українського народу.

Скорботні враження Самчука закарбовані в репортажі «Криз бурю й сніг» після відвідин Байкового кладовища. Він порівнює зруйновані більшовиками могили Байкового цвинтаря з кладовищами Парижа, Рима, Праги, де впродовж тисяч

років могили доглянуті й наче кожному мандрівникові говорять — ми вмерли, але ми все-таки живемо. І Самчук дає відповідь на питання в таких рядках: «Бо ми належали до народу, який плакав таку ж велику мораль, як був і сам великий. На що, судячи із занедбаного Байкового кладовища, претендував безбожний народ такої ж бездуховної країни, як СРСР? На манкуртів. І навіть той факт, що дві тисячі коней радянськи військові тримали влітку 1941 р. на кладовищі, промовисто підтверджує свого роду манкуртство та вандалізм. Похилені хрести, зарослі бур'янами могили Садовського, Марії Заньковецької, Івана Нечуя-Левицького, Кониського, Миколи Лисенка, Бориса Грінченка, Михайла Грушевського, Лесі Українки... Письменики видали шану всім їм, віддавши місце їхнього вічного спочинку».

Улас Самчук у Києві був недовго, але постійно стежив за тамтешніми справами. Враження, пов'язані з історичною минушиною Києва, національно-визвольною боротьбою українського народу, «Волинь» висвітлювала в кожному номері. Більшу частину цієї тематики, ризикуючи життям, брав на себе Улас Самчук. Так, у листопаді 1941 р. у Рівному українські патріоти відзначили 20-річчя трагічної загибелі 359 героїв визвольної боротьби України під містечком Базар, що на Житомирщині. Створили комітет, до якого увійшли У. Самчук, Н. Кибалок, П. Зінченко, проф. Корольчук, д-р Сав'юк, Н. Хасевич, А. Демодовгопільський. Члени комітету прагнули відзначити цю трагічну річницю величніше, ширше, прилюдно в усій Україні, а особливо на місці тієї вікомної події в м. Базар. У героїв Базара були попередники — це герої Крут. Цій темі Самчук присвятив дві передові статті — «Героїзм наших днів» та «Крути».

Героїзм свій український народ виявив у численних походах під Крутами, під Базаром, навіть під Хустом. Але «всі ці показові сеанси» завжди до дрібниць повторюються й залишають по собі лише матеріал для сумних річниць та панакхид.

Автор статті на боці героїзму раціонального, а не стихійного, жертвоного: «Героїзм наших днів досить прозаїчний: чинно й активно включитись у життя. Той герой, хто не лише візьме в руки рушницю, щоб десь героїчно загинути, але й вміє ту рушницю викувати». Героїзмом доби, йому сучасної, Самчук називає працю: чорну й білу; мозку й рук. «Інакше скільки б ми не дочекалися «відповідних моментів», завжди будемо несподієвані, завжди будемо на академіях опікувати нещасних хлопців-героїв, що без зброї з піснями йшли проти вдесятеро сильнішого й до зубів озброєного ворога. Це, по-моєму, заняття для нас зовсім не відповідне і... скажу, жалюгідне. Можна бути переможеними, але не можна йти до бою без зброї. Особливо у часі, коли йде до бою не так людина зі списом, як панцерова машина, яка вимагає знання, зручності, інтелігенції і свідомого патріотизму».

Ідея життя і призначення на землі молодого людини, на думку публіциста, повинна бути прагматична. Насамперед молоді повинні бути «свідомою національно, свідомою своєї людської гідності і чинною в житті». Виховання почуття національної гідності представників молодого покоління як основи здорової української нації — лейтмотив передові статті «Молодь». Однак автор вважає, що самореалізуватися молода людина може лише в місті. У місті, а не в селі є можливість молоді гартувати своє тіло й дух, здобувати знання. Місто

Самчук називає «недобудованою хатиною нашого національного життя, бо місто — мозок, місто — голова, місто — динаміка».

У передовій статті «Господарство і праця» У. Самчук наголошує, що першочерговою вимогою часу є розбудова національного господарства, усіх його галузей. Працю трактує як щоденну потребу людини. Для того, щоб від землі взяти більше, слід виконати такі завдання: провести інтенсифікацію, поліпшити сільське господарство, удосконалити та підвищити його культуру. Для того, щоб досягти ефективності сільськогосподарського виробництва, потрібно закласти бази збуту, підприємства для переробки сировини, розбудувати банківську справу. І все це заради важливої мети: «Господарство — це одна з основних підстав потужності і сили народу. Було, є і вічно буде незаперечною істиною, що від господарського еквівалента у великій мірі залежить становище народу і держави у світовій політичній системі». Основною метою статей із подібної тематики було бажання автора прищепити українській людині любов до праці задля майбутньої Української держави.

Передова стаття У. Самчука «3 Новим роком» дає читачам зрозуміти те, на що розраховував український народ, на що покладав свої сподівання від 22 червня 1941 р. — це лише вимірне майбутнє, сенс цієї війни значно жорстокіший взагалі, а для українців і погіршив.

Батьком нації Самчук називає Тараса Шевченка. Заповіді великого Шевченка імпонують письменнику у питаннях формування нації: «І сьогодні у ці дні великих історичних пересувань, у дні неймовірно напруженої боротьби, у дні, коли міняється обличчя світу сьогодні більш, ніж коли, нам треба мати в собі Шевченка. Його прапори, його життєві девізи, його воля і його віра повинні діяти у нас. Перемога на фронті, перемога права і справедливості має для нас вирішальне значення. Ми знаємо, що наш народ жив і жити далі буде, але нам не все одно, у яку форму його життя увільється. Тому якраз ми тримаємося Шевченкових заповітів, і тому якраз всі наші чини мають бути спрямовані у відповідному напрямку».

Апогеем утвердження української ідеї державотворення стала передова стаття У. Самчука «22 січня», у якій автор нагадає про ті далекі події 22 січня 1918 р., коли на площі Святої Софії був оголошений документ, де стверджувалося, що «український народ... виявляє і твердо документує волю свою бути незалежним і бути вільним». Публіцист відверто говорить про те, що ідеали незалежності українського народу живуть незнищені й в ці жорстокі дні війни: «Ми чесно, ми віддано, жертвенно йшли останні десятиліття років неелекого історичного шляху, і де це було — чи в тайгах Сибіру, чи в болотах Берези, чи в чужих містах еміграції, ми одверто проповідували свої так само зрозумілі заповіді. І коли розгорнулася ця мутна світова війна, ми так само чесно і віддано вступили до неї з вірою, що ідеал наш вийде з неї ще більш посилені і ще більш сконкретизовані».

Улас Самчук — один із перших в українській літературі та публіцистиці, хто розвінчував культ Сталіна. Він розповів усьому світу про злочини «батька народів», які він здійснював під гаслом «визволення трудящих з-під іга капіталізму» відносно фінів, прибалтійських народів, а особливо — українців: «А вже з перших днів вступу совєтської армії за чужі границі з установ, з публічних місць зникала місцева мова, зникали місцеві люди, зникали місцеві порядки. Натомість поставали російські вулиці, мова, преса, школа. Але що то мало спільного з імперіалізмом? Це ж, прошу вас, не імперіалістичне, а московське».

Улас Самчук не сприймав сталінізм ні як ідеологію, ні як існуючий суспільний лад, в основі якого були закладені механізми нищення особистості як фізично, так і духовно. Голод, штучно спланований сталінським режимом проти українського народу в 1932—1933 рр., у Самчуковій творчості розвінчується на основі фактів; автор уперше назвав цифру знищених голодом смертю українців — 12 мн.: «Нікому, а в тому числі і панові Сталіну, який же пам'ятає роки славні і незабутні 1922 та 1934. Це були роки, які, як кажуть знавці, забрали з України не більш — не менш, а 12 мільйонів населення. Цифра вистачальна, пане Сталіне, щоб ми, українці, щоб наші нащадки і наша історія поставили вам у самому центрі України гігантський пам'ятник — прокляття і жаху! Ті матері, що з голоду пожирали своїх дітей, ті гори опухлих тіл, ті розсіпані по нашій святій землі кісточки, напевно, не минуться вам отак, як викурена ваша знаменита люлька. Як не зараз, то завтра, то за сто літ стануть вони на суді історії і вкажуть на вас, як на того, що звинивив цей мор... Сталін і ще раз Сталін є той, який виплекав ту фабрику знищення, а червона його армія — ніщо інше, як звірорділе знаряддя його пекельного підприємства. Більшовизм

є кінець всіх культур, кінець всіх вищих моральних, релігійних вартостей».

Фатальною в долі Самчука стала передова стаття «Так було — так буде», спрямована проти зодіянь німецьких окупантів на території України. Вона не що інше, як голос змученого страшною війною, але нескореного українського народу. У ній автор не вдається до езопової мови, натяків, недомовок, а речі називає своїми іменами.

Війна в оцінці Самчука — це нужда, позбавлення людей на своїй землі життєвих вигод; це — каліцтва, хвороби і... смерть. Однак усі ці негативні явища змушують людину ще більше й цупкіше триматися за життя. Отже, віталістична концепція Самчука базується на його настановах і висновках: «Видержати, не піднестися догори рук, не здатися і не впасти — це перші й дуже конкретні вимоги, які ставимо перед собою і які за всяку ціну дотримати мусимо. Не треба ставити питання чому. Щоб бути, щоб жити, щоб працювати і щоб творити нові життєві форми. Щоб утримати свою живу, творчу силу серед живих і творчих сил інших, щоб не піддатися і щоб колись по віках нам не сказали, що якраз ми були тими слабшими, яких історія зіпхнула під свої колеса і розтоптала».

Стаття «Так було — так буде» після цензури була надрукована на першій сторінці газети «Волинь» накладом 40 тисяч примірників 20 березня під формальною датою 22 березня 1942 р. І такого вільнодумства нацисти не могли пробачити Самчуку.

Уже 23 березня Улас Самчук арештували. На цю справу, ув'язнення тривало місяць — якось викрутувся. Вийшов до Німеччини.

Ще в листопаді 1943 р. видавав рідні місця в Україні. Зустрічі з численними родичами, односельцями, друзями дитинства ще довго живитимуть його творчість.

Залишатися в Україні ставало дедалі небезпечніше. Одружившись із Тетяною Праховою, у минулому акторкою, монтажистом, емігрує до Німеччини. Там перебуватиме до 1948 р., у таборах для переміщених осіб зазнає поневірянь. Про все це він згодом напише в мемуарах «П'ять по дванадцяті».

У 1948 р. У. Самчук переїздить до Канади. Стає одним із засновників об'єднання українських письменників «Слово», яке утворилося 1954 р. в Нью-Йорку.

Помер Улас Самчук 9 липня 1987 р. у Торонто.

Говорячи про Уласа Самчука як журналіста, слід зазначити, що його феномен досі залишається загадковим. Літератор не мав вищої освіти, однак завдяки «бажанню бути письменником» та наполегливій нелегкій праці над словом він досяг вершин світової слави. Як публіциста його сформував Схід і Захід, дві традиції, дві культури. Слід зазначити, що насичене до краю політичне, літературно-публіцистичне життя талановитого письменника довоєнного періоду сформувало його ще більше для важкої та жорстокої боротьби в роки Другої світової війни.

Самчук охарактеризовував свій пройдений шлях так: «Маю сорок років життя. Народився під час війни, зрив під час війни. Одинадцять років війни і революції, 15 років вигнання, 14 миру. Польська, німецька, мадярська в'язниця. Тричі нелегальний перехід кордонів. Свідок повстання України, Польщі, Чехословаччини, Карпатської України, протекторату, Генерального губернаторства, Райхскомісаріату України, Другого Райху, Третього Райху. Свідок їх упадку. Свідок двох найбільших війн в історії світу. Царі, королі, імператори, президенти, диктатори. Муссоліні, Гітлер, Сталін. Голод 1932 — 1933, концентраційні табори... І вічне вигнання».

Упродовж усього свого життя У. Самчук поєднував письменництво з журналістикою. Цю гармонію яскраво охарактеризував Юрій Клиновий у статті «Улас Самчук — його сімдесятиріччя»: «У його творчій натурі існує дуалізм, дві споріднені музи постійно зводять боротьбу під час його творчого горіння: одна муза епосу Калліопа, муза великого письменника, друга — модерна її сестра, муза широкого спілкування зі своїм народом, муза знаменитого журналіста. Обидві вони, ці дві музи, нерозривно сплетені в його душі і в його літературному доробку».

Більшості проаналізованих публікацій Самчука притаманні емоційна насиченість, аргументованість. Зважаючи на жорстку цензуру з боку окупантів, автор був змушений удаватися у своїй творчості до натяків та історичних паралелей. Уся публіцистична спадщина У. Самчука аналізованого періоду пронизана ідеєю збудови Україною незалежності, ідеєю побудови власної держави з усіма державотворчими інституціями на засадах демократичності. Найраціональнішим шляхом розвитку української нації, моделлю відродження української державності Улас Самчук вважав досвід європейських країн. Розв'язання українського питання літератор учав у заволюванні українцями на рідній землі всіма ділянками суспільно-політичного життя, у відродженні культурно-національних надбань українського народу, його етнотрадицій.

Віталій ГЕДЗ,
директор Макарівського районного історико-краєзнавчого музею.

«ТИХЕ ПОЛЮВАННЯ» РОЗПОЧАТО

Кожного року ліси Макарівщини щедро діляться своїми лісовими скарбами з нами, місцевими жителями та гостями району. От і цього року, хто не лінуватиметься та не злякається комарів, матиме змогу зібрати для своєї родини смачні суниці, чорницю, а згодом дозріє малина, ожина, лісові горіхи...

Найбільшою популярністю традиційно буде користуватися «тихе полювання» — збирання їстівних грибів. Збирання грибів — це і спілкування з природою, і

приємний спокійний відпочинок, і неабиякий смачний додаток до сімейного меню. Хоча грибний сезон, як правило, розпочинається наприкінці липня, в серпні місяці, але завдяки рясним дощам та високій температурі найзатягіші грибики мають змогу відкрити його вже в червні.

Разом з початком збору грибів виникає і цілий ряд проблем, пов'язаних з небачністю та безпечністю грибок. Зокрема, отруєння грибами. Тому вкотре слід нагадати усім, хто збирається до лісу за грибами, ряд простих і багатьма знаних правил, які при неухильному їх виконанні відвернуть неприємності від вас та ваших близьких.

Отже, йдучи до лісу, збирайте лише добре вам відомі їстівні гриби, при найменшому сумніві краще залишити гриб на місці або хоча б проконсультуйтеся з більш досвідченими грибокниками; не збирайте дуже старі або сильно ушкоджені червоточинами

гриби; при приготуванні добре промивайте та проварюйте гриби, міняючи декілька разів воду; не покладайтеся на народні методи визначення їстівності гribів, як то дубину чи срібна ложка, часто після таких «експертиз» люди опиняються в лікарні; за найменшої підозри на отруєння грибами (нудота, блювота, головний біль та біль у животі, запаморочення) викликайте швидку, а до її приїзду випийте якомога більше води та штучно викличте блювоту для очищення шлунку від токсинів.

Хочу зазначити, що працівники лісової охорони ДП «Макарівський лісгосп» теж не залишаються осторонь згаданої вище проблеми. Протягом грибного сезону ми проводимо роз'яснювальну роботу серед населення. Якщо ви не впевнені в своїх знаннях грибів то можете перевірити їх біля приміщень контор лісного лісгоспу та в місцях масового перебування

грибокників, де лісовою охороною підприємства вже вивішені кольорові плакати та аншлаги з фотографіями та коротким описом ознак найбільш поширених в нашому регіоні їстівних та отруйних грибів. При зустрічі з працівниками лісу в насадженні, можна не соромлячись підійти до них з запитанням, а при необхідності просити допомоги, вам обов'язково допоможуть.

Разом з тим лісова охорона ДП «Макарівський лісгосп» звертається до усіх відвідувачів лісів з настійливим проханням дотримуватися правил пожежної безпеки в лісах — не розводити багать, не викидати не загашені недопалки та сірники, адже лісова пожежа це трагедія для природи, а призвести до неї може навіть одна необачна іскра. Тож приємного усім відпочинку в лісі та як найбільш грибокних трофеїв.

Сергій КОНДРАЦЬКИЙ, головний лісничий ДП «Макарівський лісгосп».

ЗАГУБЛЕНИЙ державний акт на право приватної власності на землю серії КВ №0225452, виданий Макарівською районною державною адміністрацією Київської області 15 грудня 1996 року на ім'я **ПОЧИНОК Віри Іванівни, вважати недійсним.**

ЗАГУБЛЕНИЙ державний акт на право власності на земельну ділянку серії ЯД №795543, виданий 28 серпня 2007 року Макарівським районним відділом земельних ресурсів на підставі Договорів купівлі-продажу від 7 серпня 2007 року №1805, від 9 серпня 2007 року №1815 та зареєстрований і в Книзі записів реєстрації за №010733000805, (кадастровий номер ділянки 3222782600:07:009:0107) на ім'я **ЛЕБЕДЕВА Олександра Михайловича, вважати недійсним.**

ЗАГУБЛЕНЕ посвідчення учасника бойових дій серії ЮА №003760, видане 30 серпня 2016 року Київським обласним військовим комісаріатом на ім'я **КОВАЛЯ Віктора Станіславовича, вважати недійсним.**

ЗАГУБЛЕНЕ посвідчення учасника бойових дій серії АА №307487, видане 18 травня 2015 року Управлінням персоналу штабу військової частини А0796 на ім'я **ОЛІЙНИКА Валерія Петровича, вважати недійсним.**

НЕДІЛЯ, 28 ЧЕРВНЯ

Table with 4 columns: Time slots (e.g., 6.00, 7.00, 8.00), Channel names (e.g., UA-Перший, Канал 2+2, Інтер, ПлюсПлюс, СТБ, ІСТV, Новий Канал), and Program titles (e.g., Попелюшка, Боротьба за виживання, Маленький зоомагазин, Аферисти в мережах).

ПОНЕДІЛОК, 29 ЧЕРВНЯ

Table with 4 columns: Time slots, Channel names, and Program titles (e.g., Попелюшка, Спорт, Святі та грішні, Маленький зоомагазин, Аферисти в мережах).

ВІВТОРОК, 30 ЧЕРВНЯ

Table with 4 columns: Time slots, Channel names, and Program titles (e.g., Попелюшка, Спорт, Святі та грішні, Маленький зоомагазин, Аферисти в мережах).

МАКАРИВСЬКІ ВІСТІ

СЕРЕДА, 1 ЛИПНЯ

Схід Сонця 04:54 Захід 21:15
Тривалість дня 16:21

UA-ПЕРШИЙ
6.00 М/с «Попелюшка»
6.30, 7.05, 8.05, 9.05 Доброго ранку, Країно!

9.25, 10.20 Життя відомих людей
11.15, 11.50, 12.15 Любий, ми переїжджаємо

14.55 Х/ф «ХАЛК». (16+)
19.15 Т/с «Опер за викликом 3». (16+)

18.35 М/с «Елвін і бурундуки»
19.15 М/с «Зак Шторм»
19.35 М/с «Леді Баг і Супер Кіт»

13.40 Любов на виживання. (16+)
17.10, 19.00 Хто зверху? (12+)
20.50 Х/ф «ВІКІНГІ». (16+)

Примітка: Цифрові позначки у програмах вказують на класифікацію:
• (1к.) 1 категорія – без обмеження.

1.30 Телемагазин
2.00 Т/с «Несолодка помста». (12+)

ЧЕТВЕР, 2 ЛИПНЯ

Схід Сонця 04:54 Захід 21:15
Тривалість дня 16:21

UA-ПЕРШИЙ
6.00 М/с «Попелюшка»
6.30, 7.05, 8.05, 9.05 Доброго ранку, Країно!

КАНАЛ «1+1»
6.30, 7.10, 8.10, 9.10 Сніданок з «1+1»

8.50 Х/ф «БОЖЕВІЛЬНИЙ СВІТ». (16+)
10.30 Помста природи
10.55 Рішала 2

14.40 М/с «Ніндзяго»
15.00, 21.50 М/с «Губка Боб»
15.25, 17.45 М/с «Пінгвіни Мадагаскару»

16.35 Речдок. Особливий випадок. По той бік фронту
18.00, 19.00, 2.00 Стосується кожного

15.25 Хата на тата. (12+)
18.15 Один за всіх. (16+)
20.15, 22.45 Т/с «За вітриною». (12+)

7.00, 8.00, 9.00, 15.00, 19.00, 23.00 Сьогодні
9.30, 4.00 Реальна містика

П'ЯТНИЦЯ, 3 ЛИПНЯ

Схід Сонця 04:55 Захід 21:15
Тривалість дня 16:20

UA-ПЕРШИЙ
6.00 М/с «Попелюшка»
6.30, 7.05, 8.05, 9.05 Доброго ранку, Країно!

22.45 Світова медицина. Ладакх - останні кочівники
0.00 Схеми. Корупція в деталях

КАНАЛ «2+2»
6.00, 18.15 Спецкор
6.30, 18.45 ДЖЕДАІ
7.00 Х/ф «ПІК ДАНТЕ»

14.40 М/с «Ніндзяго»
15.00, 21.50 М/с «Губка Боб»
15.25, 17.45 М/с «Пінгвіни Мадагаскару»

12.25 Т/с «Не відпускай мою руку». (12+)
13.50, 14.45, 15.40, 23.50 Речдок

14.30, 17.30, 22.00 Вікна-Новини
20.50, 22.45 Т/с «Садівниця». (12+)

9.30, 4.00 Реальна містика
12.45 Агенти справедливості. (12+)

СУБОТА, 4 ЛИПНЯ

Схід Сонця 04:56 Захід 21:14
Тривалість дня 16:18

UA-ПЕРШИЙ
6.00 М/с «Попелюшка»
6.30, 7.05, 8.05, 9.05 Доброго ранку, Країно!

0.30 Святі та грішні
1.25 #Україні
2.20 Погода

12.15 Х/ф «ОНГ БАК». (16+)
14.10 Х/ф «МАЙСТЕР ТАЙ-ЦЗИ». (16+)

14.40 М/с «Ніндзяго»
15.00, 21.50 М/с «Губка Боб»
15.25, 17.45 М/с «Пінгвіни Мадагаскару»

17.50, 20.30 Т/с «Пристрасті за Зінаїдою»
20.00 Подорожі
22.40 Концерт Дімаша

6.40, 10.20 Т/с «Місто закоханих». (12+)
9.25 Неймовірна правда про зірок

1.55 Х/ф «ЩОСЬ». (18+)
КАНАЛ «УКРАЇНА»
7.00, 15.00, 19.00 Сьогодні

СЛУЖБА «101» ПОВІДОМЛЯЄ

24 червня о 01:55 до оперативно-диспетчерської служби 32-державної пожежно-рятувальної частини смт Макарів надійшло повідомлення про пожежу господарчої будівлі що сталася у с. Фасова, по вул. Довга.

На місце виклику терміново було направлено черговий караул 32-ДПРЧ смт Макарів.

По прибуттю на місце рятувальники виявили дерев'яний будиночок який був охоплений вогнем по всій площі. В результаті пожежі господарчу будівлю було знищено повністю на площі 150 м² та знищені речі домашнього вжитку. Потерпілих та загиблих в наслідок пожежі не виявлено.

Пожежу було локалізовано о 03:22 та о 04:25 — повністю ліквідовано.

На пожежі працювало 2 одиниці техніки та 5 чоловік особового складу.

Причина пожежі наразі встановлюється.

22 червня о 14:57 до оперативно-диспетчерської служби 32-державної пожежно-рятувальної частини смт Макарів надійшло повідомлення про загорання від удару блискавки в господарчій будівлі у смт Макарів, по вул. Володимирська (колишня — Кірова).

На місце виклику терміново було направлено черговий караул 32-ДПРЧ смт Макарів.

По прибуттю на місце виклику рятувальниками проведено розвідку місця події та встановлено, що в наслідок погодніх умов відбулося потраплення блискавки в кришу господарчої будівлі. На час приїзду рятувальників дах будівлі було охоплено вогнем.

Пожежу було локалізовано о 15:08 та о 15:43 — повністю ліквідовано.

На пожежі працювало 2 одиниці техніки та 10 чоловік особового складу.

22 червня о 09:48 до оперативно-диспетчерської служби Макарівського району надійшло повідомлення від чергового поліції про те, що в с. Плахтянка по вул. Кавказька в приватному житловому будинку на другому поверсі в кімнаті зачинилася дитина трьох років.

На місце події терміново було направлено черговий караул 32 державної пожежно-рятувальної частини смт Макарів.

Прибувши за вказаною адресою на місці вже працювала оперативна група поліції, перед початком аварійно-рятувальних робіт поліцією було перевірено документи, заявниками виявилися іноземці які нещодавно переїхали до України на постійне місце проживання.

Обстеживши будинок та можливі варіанти порятунку дитини, було прийнято рішення надати допомогу через двері. Вже через 2 хвилини роботи бензоріза маленького хлопчика було врятовано.

На місці події працювало 4 чоловіки о/с та 1 одиниця техніки.

21 червня о 16:42 до оперативно-диспетчерської служби 32-державної пожежно-рятувальної частини смт Макарів надійшло повідомлення про загорання від удару блискавки господарчої будівлі у с. Комарівка, по вул. Садова.

На місце виклику терміново було направлено черговий караул 32-ДПРЧ смт Макарів.

По прибуттю обстеживши будівлю рятувальники встановили, що горить дах та перекриття на площі 40 м². В результаті пожежі було знищено дах та речі домашнього вжитку. Пошкоджено стіни по всій площі.

Пожежу було локалізовано о 18:16 та о 19:00 — повністю ліквідовано.

На пожежі працювало 2 одиниці техніки та 5 чоловік особового складу.

БІЙЦІВ НА ПОЛЯХ, НА ЖАЛЬ, ЩЕ ДУЖЕ БАГАТО...

У неділю, 21 червня, в с. Андріївка відбулось захоронення 28 бійців 171 стрілецької дивізії Червоної армії, котрі загинули на околицях села в липні 1941 в боях проти німецьких загарбників.

Пошукові роботи проводилися членами ГО «Історико-пошукове об'єднання «Невідомий солдат» та ГО «Союз пошукових загонів України».

У липні 1941 року біля Андріївки проходила лінія німецько-радянського фронту. На сьогодні на околицях села, де були позиції Червоної армії, знайдено 28 бійців. Пошуківцям вдалось ідентифікувати трьох, ще в одного вдалось встановити лише прізвище і у кількох червоноармійців лише дізналися ініціали, котрі були вказані на особистих речах, зокрема флягах. На сьогодні відомо, що серед бійців два азербайджанця, вірмен, росіянин.

Азербайджанця Ісмаїлова Аділа Білал-огли, встановили не по медальйону, хоча він в нього теж був, а за документами, які були при ньому. З обгорілої купи паперу, яка була у бійця, експертам вдалось прочитати три документи, котрі дали повний збіг по імені та прізвищу. І це при тому, що один з документів був заповнений вірменською мовою, видавався Вірменською РСР. Додатковий переклад з вірменської підтвердив ідентифікацію червоноармійця.

Половина віднайдених бійців були обгорілі, оскільки німці вели мінометний обстріл по позиціям Червоної армії і міни влучали в пляшки із запалювальною сумішшю.

Пошуківці розповідають, що намагаються знаходити спільну мову з аграріями, щоб мати змогу підняти полеглих бійців та скаргатися, що ніякої допомоги з боку держави чи органів місцевої влади нема, крім випадків, коли треба проводити перепоховання. Кажуть і про відсутність відповідної законодавчої бази для ведення пошукових робіт, але незважаючи на всі складнощі, пошукові роботи будуть продовжувати.

Проведення заходу в Андріївці стало можливо за підтримки: Андріївської сільської ради, депутата Макарівської районної ради Наталії Сидоренко, пошуківця Ігоря Смика, ГО «ПО «Невідомий солдат» та інших небайдужих учасників.

Інф. «М.в.».

::: СПОРТ ::: СПОРТ ::: СПОРТ :::

НЕВДАЛИЙ СТАРТ

«КОЛОС» (ПУСТОВАРІВКА) 7:0
СК «ЮНІОР» (МАКАРІВ)

20 червня, субота, 18:00. Пустоварівка, стадіон «Колос».

Арбітри Євген Горбенко — Владислав Мошківський, Дмитро Подвальний.

Спостерігач арбітражу Вадим Шельменко.

20 червня СК «Юніор» дебютував у чемпіонаті Київської області. Цього дня наші земляки завітали у гості до «Колоса» у Пустоварівку. Вболівальники «юніорів» сподівалися на децю інший варіант, тим паче нещодавно ці команди грали між собою на Меморіалі Кирсанова, і тренери СК «Юніора» мали зробити висновки та

внести зміни у гру своїх підопічних.

Проте «Колос» мав істотну перевагу над командою з Макарова, що і перетворилося у розгромний раху-

нок. Стрілецький дубль для «Колоса» оформив очікуваний з особливим інтересом вищоліговий дебютант Зозуля. Натомість юніорівський дебютант Єфремов ударом з позначки лише перевірів на міцність стійку пустоварівських воріт.

На жаль дебют вийшов невдалим... але як говорять вболівальники: «Краще один раз 0:7 чим сім раз по 0:1».

Віримо в СК «Юніор» і сподіваємося на кращі результати уже в найближчих іграх.

А наступний матч буде зіграно в Макарові.

27 червня СК «Юніор» на своєму полі прийме ФК «Софія» з Софіївської Борщагівки.

Гра відбудеться на центральному районному стадіоні ім. М.Х. Бруквенка.

Початок о 17.00.

«КОЛОС» (Пустоварівка) — СК «ЮНІОР» (Макарів) 7:0 (Бойко, 10, Скороход, 17, пн, Зозуля, 26, 38, Хомин, 41, Здебський, 49, Бугаєнко, 78).

Нереалізований пенальті: Єфремов (СК «Юніор», 36).

Інф. «М.в.».

::: СПОРТ ::: СПОРТ ::: СПОРТ :::

СК «ЮНІОР» В ОБЛАСНОМУ ЧЕМПІОНАТІ

Як ми уже писали цього року СК «Юніор» подав заявку на участь в чемпіонаті київської області з футболу. Через карантин початок змагань було перенесено з квітня на червень.

Але перш ніж розповісти про дебют наших земляків, зупинимось на змінах у складі команди.

Загалом на чемпіонат СК «Юніор» подав наступну заявку:

Воротар: Олександр Захарченко (1986).

Оборонці: Олексій Кравченко (1994), Денис Литвин (1996), Володимир Микитенко (2000), Артур Харіханов (1996), Євген Радченко (1990).

Напівоборонці: Роман Баранович (1990), Олександр Богдюк (1986), Олег Бугайчук (2000), Андрій Єфремов (1993), Владислав Кулакевич (2001), Руслан Лазебний (1994), Дмитро Морочило (1998), Назар Приступа (2002), Ігор Рева (1989), Руслан Редич (2002), Ярослав Шалон (1995), Владислав Шинкарук (2002).

Нападники: Сергій Малиновський (1989), Роман Підорін (1994), Валерій Цибулько (1992), Олександр Шома (1987).

Президент клубу — **Олександр Богдюк**.

Тренер — **Роман Баранович**.

Як бачимо склад СК «Юніор» це і зовсім юні вихованці і досвідчені футболісти. Зокрема, клуб розраховує на досвід 27-річного **Андрія Єфремова**.

Вихованець столичного футболу свого часу засвітився на Київщині в

складі «Чайки» з Петропавлівської Борщагівки і навіть став обласним віце-чемпіоном. А пізніше в його кар'єрі були виступи на професійному рівні та леґіонерські мандри до Угорщини та Словаччини. Останніми професійними клубами Андрія Єфремова були «Гірник-Спорт» з Горішніх Плавнів і добре відома йому за попередніми виступами пристольна «Чайка».

В «Юніорі» досвідчений футболіст спробує знову вийти на свій оптимальний рівень ігрової та функціональної готовності, що дасть змогу повернутися й до

професійного футболу.

Вищолігову прем'єру Олександр Богдюк і славне його товариство очікують з інтересом, цілком зрозумілим хвилюванням, але без фатального страху. І зовсім не тому, що Макарів футбольний уже пізнав солодкий смак успіху в офіційних змаганнях з елітними клубами: торік «Юніор» обіграв у кубкових перемінах обласного масштабу «Патріот» і «Джуніор», діставшись півфіналу другого за рангом аматорського турніру на Київщині. Колектив стоїть на заходах організаційної, ігрової та турнірної поступовості й надалі.

Цікаво, що разом із молодими футболістами готуються до повернення на чемпіонатний рівень й обидва граючі керівники СК «Юніор» — сам Богдюк і тренер Роман Баранович. Але й вони не марять скороспілим тріумфом — усе має відбуватися крок за кроком.

За матеріалами koff.org.ua

«АЛЬТІС» У ВИЩІЙ ЛІЗІ КИЄВО-СВЯТОШИНСЬКОГО РАЙОНУ

ФК «Альтіс» з Копилова другий рік поспіль подає заявку на участь у вищій лізі Києво-Святошинського району з футболу. А тому напередодні старту змагань познайомимо вас регламентом.

Відкритий чемпіонат Києво-Святошинського району 2020 року у вищій лізі проводиться в два кола по системі весна-осінь — «попередній етап» (перше коло) — «основний етап» (друге коло).

Попередній етап

У першому колі грає об'єднаний пул команд, який за результатами попереднього етапу розподіляється на вищу та першу лігу.

Для цього:

а) об'єднати учасників чемпіонату та створити дві групи А і В за спортивним принципом по 9 команд в кожній;

б) провести одноколовий попередній етап за результатами якого утворюється вища (6 команд) та перша (12 команд) ліги. Перші три команди з груп А та В формують вищу лігу. Відповідно, команди, які посіли місця з 4-го по 9-е, утворюють першу лігу;

в) команди продовжують боротьбу на основному етапі з урахуванням всіх очок та забитих і пропущених м'ячів попереднього етапу.

Попередній етап (в одне коло), 9 турів.

Наші земляки потрапили до групи «Б», де крім них зіграють «Джуніор» (Шпильки), «Софія» (Софіївська Борщагівка), «Ліневич Група» (Ірпін), ФК «Горенич», «Віннер» (Боярка), СК «Шпильки», «Гостинний Двір» (Вишневе), «Нива» (Бузова).

Фінальний етап

У вищу лігу проходять по три кращі команди з кожної з груп з усіма набраними очками. Вища ліга — 6 команд. Розігрують звання чемпіона району в два кола (10 турів).

У першій лізі залічується 12 команд. Вони з усіма набраними очками за підсумками попереднього етапу розігрують звання переможця в одне коло — 11 турів.

У вищій лізі — загалом 19 турів.

У першій лізі — 20 турів.

У першому турі ФК «Альтіс» на своєму полі прийматиме «Гостинний Двір» з Вишневого.

Гра відбудеться 28 червня у Мотижині.

Початок о 10.30.

Інф. «М.в.».

ОБ'ЄДНАНИЙ ЧЕМПІОНАТ БОРОДЯНСЬКОГО ТА МАКАРІВСЬКОГО РАЙОНІВ 2020

20 червня 2020 р. стартував другий сезон Об'єданого чемпіонату Бородянського та Макарівського районів. Заявили на участь у новому сезоні 10 команд: ФК «Юніор-Прайд» (Макарів), ФК «Рубін» (Пісківка), ФК «Леґіон» (Бородянка), ФК «Бабинці», СК «Юніор» (Макарів), ФК «Стимул» (Плахтянка), ФК «Вікторія» (Дружня), ФК «Партизан» (Кодра), ФК «Юність» (Пашківка), ФК «Бородянка».

«ЛЕґІОН» — ФК «ПАРТИЗАН» 2:4

Відкривали новий сезон Об'єданого чемпіонату «Леґіон» та «Партизан» у Бородянці.

Тогоріч у Кодрі провели капітальну реконструкцію стадіону, про що повідомлялося на сторінках «М.в.». Цьогоріч відбувається кардинальна перебудова в структурі клубу. У січні 2020 р. на зборах правління ГО «Громада Кодри» було офіційно утворено ФК «Партизан» та прийнято положення про футбольний клуб. Також на зборах Матвія Євсеєнко було обрано президентом ФК «Партизан».

До карантину «партизани» встигли провести один контрольний матч з ФК «Вишневе» і перемогли 2:1.

Також на посаду тренера ФК «Партизан» було запрошено Сергія Коновалова, колишнього гравця «Динамо» Київ та збірної України, який уже тренував ФК «Севастополь», ФК «Нафтовик» (Охтирка), ФК «Полтава» та ФК «Полісся» (Житомир). І ось тепер цей відомий футболіст на тренерському містку у Кодрі.

Протистояння «Леґіону» та «Партизана» вийшло досить цікавим для вболівальників.

Гравці «Партизана» відразу взяли ініціативу у свої ноги. На ворота господарів накочувалася атака за атакою. Що було відразу помітним, так це обдумані дії кодрянів. Уже з першої гри відчувається дії професійного тренера. Як результат на перерву команди пішли за рахунку 0:4 на користь гостей!

В другій половині бородянці скоротили розрив в рахунку, але перемогти «Партизан» втримав — 2:4.

Після матчу Сергій КОНОВАЛОВ, тренер ФК «Партизан», прокоментував гру для місцевих журналістів:

— Ваше враження від першої офіційної гри?

— Порадувало, що перемогли. Сподівався на таку гру. Все що просив, футболісти намагалися виконувати. Знову ж таки, складно перелаштуватися на чемпіонат району, я уже встиг забути як тут грати. Однак досить швидко занурився в гру. На мою думку арбітр дуже часто свистів і був на полі головною дієвою особою.

— Кого з футболістів Ви б виділили?

— Всіх виділю. Сьогодні кожен зробив те, що від нього вимагалось. Можу відокремити Богдана (Білявського — М.в.) та Максима (Брезденюка — М.в.), які забили по два голи, але це й заслуга всієї команди.

— Чи задоволені Ви грою команди в цілому?

— В цілому грою не дуже задоволений, особливо початком другого тайму — не можна розслаблятися до самого фінального свистка. В четвер команду чекає тренування, буде проведена робота над помилками. Будемо готуватися до наступного домашнього матчу.

«БАБИНЦІ» — «ВІКТОРІЯ» 8:0

Підтримали голюву ініціативу першого матчу і учасники другої гри Об'єданого чемпіонату. Вболівальники, які у суботу завітали на гру «Бабинців» та «Вікторії», побачили вісім голів господарів. Забивалися м'ячі на будь який смак.

Ще дві гри чемпіонату відбулися 21 червня.

«РУБІН» — «ЮНІСТЬ» 4:0

Перший тайм проходив за переваги господарів. Однак і «Юність» досить небезпечно огризалася. Перший небезпечний момент у грі створили пісківці. Проте гостей врятував воротар. І відразу ж відповідь пашківців. Навіс з правого флангу і удару головою, але і цього разу переможцем виявився голкіпер.

Тепер черга за «Рубіном». Господарі організують вихід двох гравців на ворота «Юності» і лік забитим м'ячам відкрито. Пашківці горіли бажання зрівняти рахунок

ще до перерви. Але м'яч вперто не залітав до воріт. Навіть не допоміг призначений в доданий час пенальті у ворота господарів.

Другу половину гри «Юність» розпочала з... пропущеного голу. І знову помилка захисників, виді віч-на-віч з воротарем і 2:0. Пашківці горіли бажанням відплатити за будь яку ціну. Як результат вся команда пішла в атаку, забувши про захист власних воріт. А м'ячі того дня продовжували валити до воріт лише «Юності». Як результат фінальний розгромний рахунок — 4:0.

СК «ЮНІОР» — «СТИМУЛ» 7:1

Недільну програму Об'єданого чемпіонату закривали дві команди нашого краю у Макарові. Цього дня СК «Юніор» приймав на своєму полі команду «Стимул». Гра як і попередні виявилася цікавою для вболівальників, які побачили вісім забитих голів.

Пояснити дитячі помилки гравців «Стимула» у першому таймі дуже важко. Можливо це було хвилювання від того що грають проти більш відомого суперника. А можливо далася в знаки різниця між командами. Але як би там не було на перерву команди пішли за рахунку 3:0 на користь «юніорів».

На другу половину гри плахтянці вийшли менш схвилюваними і тут же скоротили відставання в рахунку. Проте «Юніор» на класі довів гру до перемоги, а фінальний рахунок встановив розгромним — 7:1.

Остання гра 1-го туру «Юніор-Прайд» — «Бородянка» відбулася в середу, 24 червня.

Інф. «М.в.».

БОРОДЯНКА		КОДРА	
ЛЕґІОН	ПАРТИЗАН		
20 июня 2020 суббота 16:00 (матч окончен)			
2 4			
история встреч			
сборы на игру закончились			
0%	0%	0%	W L L L W
Срмоленко Олександр 47	Грибовенко Іван	Хмільовський Микола	Білявський Богдан 7 35'
Івахненко Іван	Хмільовський Микола	Білявський Богдан 7 35'	Брезденюк Максим 30 31'
Бербулов Вячеслав	Валовик Микола	Воробієв Григорій	Душавілі Ніко
Валовик Микола	Вашченко Ярослав	Журбай Іван	Завориченко Артур
Вашченко Ярослав	Колачевець Сергій	Касич Вадим	Касич Сергій
Колачевець Сергій	Мілуць Максим	Конвалов Нікита	Кучерук Сергій
Мілуць Максим	Махуга Олександр	Мельник ??? Андрій	Осіпенко Вячеслав
Махуга Олександр	Марішов Віктор	Патрущенко Владислав	Поліщук Дмитро
Марішов Віктор	Мелешенко Віталій	Сурков Богдан 52	Поштар Олександр
Мелешенко Віталій	Мороз Максим	Чорний Владислав	
Мороз Максим	Напісочний Андрій	Шемуляньскій Володимир	
Напісочний Андрій	Петрущенко Владислав		
Петрущенко Владислав	Сурков Богдан 52		
Сурков Богдан 52	Чорний Владислав		
Чорний Владислав	Шемуляньскій Володимир		
Шемуляньскій Володимир			
Указатель состав команд и голы			
Указатель состав команд и голы			
Цапук М			
Максюта			
Цапук І			
ДОПОЛНИТЕЛЬНАЯ СТАТИСТИКА МАТЧА			
2	Голы	4	
3	Желтые карточки	3	
1	Красные карточки	0	

НАШ САМОРОДОК — ЮВІЛЯР

Мальовничий, чудовий поліський край Макарівщини. Ситняківщина багата на добрих, щирих, працьовитих людей. Земля України дарує неперевершені таланти і один з них Іван Захарченко — поет, прозаїк, полум'яний публіцист, член спілки письменників України з 1984 року. Народився і живе Іван Карпович в селі Ситняки, бо з ним незмінно пов'язані роки життя. Та не лише зростання і загартовування справжньої людини, а й зародження і формування майбутнього літератора відбувалися серед простих селянських родин.

«Тяжке дитинство, неслатка доля становлення «на ноги», але так жили всі» — вважає Іван Карпович і з сумом згадує ті далекі післявоєнні роки селянських буднів.

Про себе, про почуття, думки та враження юний Іван почав записувати ще з 1957 року у Щоденнику.

Ось так по-простому говорить про себе Іван Карпович:

«Народився в селі Ситняки, що в Макарівському районі на Київщині. З ним незмінно зв'язані роки мого життя. Семилітка. Відразу після школи пішов до колгоспу, де майже вісім років працював, як тоді казали, на різних роботах, здебільшого — іздовим. Десятирічку закінчував уже вечірню. Захопився будівельництвом. Муляр, тесля, столяр. Зараз приємно бачити: корівники, телятники, майстерні — праця моя і друзів моїх. Згодом — курси шоферів, їзда на вантажних машинах у «Сільгосптехніці». А потім на певний час зваблило мене газетярська справа — був літрафіканком нашої районки. Тепер — пасічник. Знову ж таки в колгоспі свого села».

Любов до слова у Івана зародилася ще з самого дитинства. Це було покликано його душі на все життя.

«Писати почав в шкільні роки. Вірші! О, як вони мережилися рясно в усамітненні по трудових днях. Нині, оглядаючись у минуле, відчуваю задоволення од того, що не був тоді кваліфікованим і настирливим — не поспішав зіпхнути написане в друк: постійно в завтрашнім дні сподівався бачити себе змістовнішим, глибошим, кращим. Нерідко доймає і сумніви, але зневіри не піддавався».

Усе більше стукатися до молодого колгоспника письменницьке покликання, він багато читає, у вечірній школі здобуває освіту, займається самоосвітою. Допитлива душа прагне інтелектуального спілкування.

Прагнення висловитися, в той час коли кожне слово прискіпало контролюється; бажання сказати, коли говорити заборона; крик душі, який «чує» лише сирій папірець невеличкого зошита. Ці записи є унікальними. Адже вони не лише дитячі та юнацькі думки, а правдиві, всупереч радянським повідомленням, хронікальні, документальні записи, який зараз немає цінні. Це наша історія, правда життя нашого народу. Що це за записи? Це голос, воля, а це вимагає серйознішого осмислення того, що бачу, чим живу».

Відверті, щирі, точні слова. В них бачимо серйозність помислів, дум, турбот уже досвідченого трудівника й молодого літератора, його розуміння того, що художнє слово — не забава для дозвілля, а справа дуже важлива і відповідальна. І справді, коли читаєш його оповідання, приходять відчуття, що вони просто вилилися з душі. Це справжнє мистецтво. Переповідаються життєві історії під відповідним кутком зору, спонука-

ють задуматися, і разом з автором ми приходимо до глибокого розуміння такого складного природного феномену як людський характер.

Активна трудова діяльність була для нього справжньою школою життя, джерелом з якого черпав наснагу до літературної творчості. Доля своєї родини та односельців, людей, яким несла самотужки подолати важкі проблеми нужденного життя, діяльність країни, який байдужі рідні люди не дають спокою, хвилюють серце молодого митця.

«До нас у село приїздив фотокореспондент із «Київської правди». З усіх боків фотографував перший цегляний будиночок, щоб цим показати, як можливо стати жити колгоспники. Та було б краще, аби той фотокореспондент пройшовся селом і побачив, скільки ще є старих, понурих, підпертих кілками розвалин. Одна родина й досі живе в землянці. Але про це всі мовчать, нікого не турбують людські біди. Тож цегляний будиночок стане ширмою для ситого начальства, аби ще більше відгородитися і не бачити знедоленого селянина».

«Але лихо заповонило нашу землю. Воно погинуло, затопило таємницю віри й душі, безжалісно стискає душу людини. Крутом якась порожняча, і нічим її заповнити. Кожен страждає, бо не може змирнитися, коли примушують його поклонитися і молитися сучасним ідолам, портрети яких бачили повсюдно. Я ніколи не схилився перед тими, в кого уста брехливі, а руки забруднені кров'ю. Може, через це все стає немилим, до всього відчуваш байдужість. Здається, ніби Божий світ стемнів, бо не знаходиш у нім ані радості, ані втіхи. Сіра буденність, але ще темніша у нім людина».

Читаючи рядки «Щоденника» літнім людям ситняківцям, чула слова схвалення, що саме так воно і було, правду написано. Скільки сміливості суджень, рішучості відверто сказати, хоч і на папері те, про що інші боялися подумати.

«Колгосп — це щось таке людське. Не знаю точно, хто його вигадав, але не для добра. Тут люди як воли, тягнуть ярмо і падають. І нікому за них не болить. А начальники, здається, аби могли, не тільки живих, а й мертвих гнали на роботу. Ось мій батько: перейде подвір'я — і так дихає, ніби кілометр пробіг. Зовсім нема в ньому сили. Та бригадир нашої хати не минає, щоденно загадує на роботу. Ще й сердиться, зайти, коли батько не йде. А яка з нього, серця, робота? Мені, повірте, боляче дивитися на нього. Так змарнів, нема на ньому лиць — тільки ніс та вилиці. Я, бува, не витерпало, заступалося за нього, кажу бригадирові: дайте йому спокій, не терзайте душі... Бригадир, мов той звір, хоча й родич далекий, горланить на весь двір: «Коли він хворий, хай іде в лікарню! Хай довідуку нам принесе... Тоді я й повірю йому. А зараз треба, щоб усі люди працювали...»

«Батько це чує і остерігає мене: не чіпай їх, лоджерів... Вони вже мене з'їли, то й за тебе вийдуть...»

А тут уже й літо настало, косовиця наспіла. І малого і старого примушують до коси. З батька, бачу, косаря не буде. То й кажу йому, що сам піду косити, а ви мені тільки косу налаштуйте. Глишнув він на мене, а в очах його сльози. Ні, він не плаче, він таке пережив, що плакати годі. Сльози в його очах стоять постійно, від сердечного болю».

Іван Карпович виріс у простій селянській сім'ї, де всяка робота лягала на маленькі дитячі плечі, бо так треба допомагати батькам. Прості, невисучкані слова, а мова, наче пісня, летить, ніби ось і сама так думаю, але як чудово сказано: просто і геніально. Важкий труд на землі, у повсякденному, виснажливому потоку роботи постає нам красою, насолодою.

«Батько, начеписав окуляри, в затінку клепає косу, а я склом вигляджую кісця. Хочеться, щоб воно було легеньким і замашиним. Уранці, наступного дня, я вже серед косарів. Вони підсміхаються з мене, але хай, я того мовби й не чуло. Косити я вмю, лиш у гурті ще не ходив. Мантачку, якою буду поправляти лезо коси, причепив, як і всі косарі, збоку до паска, водночас і бентегу якусь відчуваю. Тому в загінку став останнім. Боявся, що не витримаю, як хтось мене ззаду «підріже» косою. Ні, все вийшло гарно. Батьківська коса, яку йому привезли з Литви, була добряча. Не косила — а голила. То я вже й сам невдатних косарів підризав, а далі, хоч і руки боліли, ходив у середині гурту. І заробив, крім трудових, десять со-

ток трави.

Дядьки хекають, поспішають. Хоч, здається, куди спішити? Ліс, звісно, крадемо, але про це знає лісник. Він за одні зрізані сосни вже поклав собі в кишеню гроші. Однак усі ми якісь напружені, збентежені, повдимомся мов крадії».

Ці записи взяті з щоденника нашого земляка Івана Захарченка. Почав його вести Іван Захарченко ще в 1957 р. 16-річним колгоспником. «Надіслав я до журналу «Піонерія» кілька своїх віршів. Там їх не прийняли. Літредактор З. Гончарук порадив учини мову, бо мова — це початок успіху. І я задумався. То правда, що семилітки мало, щоб грамотно писати вірші. А ходячи в школу, я ще й корів чотири роки пас. Тепер аби й хотів до науки, то не вирватись мені з колгоспу. Бо матері і хворого батька жаль. Однак треба щось робити. Це ще не все: любити слово — треба набутися вміння користуватися ним».

Як тут доля цього сільського юнака без освіти перегукується з долею джеколондонівського Мартіна Ідена. Юнак відчуває поштовхи таланту в собі, це видно із перших уже записів, він таки володіє словом, воно в нього живе, народно-корінне. Він багато читає, спостерігає, вслухується в рідну мову, в народну пісню, аналізує дійсність, яка оточує його і думає, записуючи свої думки в щоденник. Ці думки щирі, гострі й не поступливо правдиві. Коли оце тепер, через півстоліття читаєш їх, то здається, що це говорить Григорій Тютюнник своїми пекучими новелами.

«ДІВНИЙ НАДІ МНОЮ СВІТ»

Слово, народжене серцем, поплилося римою... І. Захарченко — автор збірки поезії «Покухний хрест», видана 2006 році. Вірші він писав з юних літ. Зрозуміло, що не всі вони були тоді плодами версифікаційної майстерності, але, опубліковані тепер, майже через півстоліття, засвідчують неординарний поетичний хист автора, його вже в ті часи зрілу громадську позицію українського поета-патріота, що, безперечно, не може не хвилювати й сучасного читача. Яскраво мистецькою довершеністю відзначаються зокрема, Захарченкові сонети.

Де ж те сонце? Холод віє,
Згаснув промінь золотий,
День примарно це сіріє,
Бо туман стоїть густий.
Вийду сумно на дорогу
Ані світла, ні тепла.
Як це гірко, що під Богом
Кривда землею залила.

Назва збірки не випадкова. Біблійне і життєве все поєднане у віршах І. Захарченка.

«Боже, все гарне й величне, яке я бачу в цьому світі, йде від Тебе. Ти — творець краси! Красу варто сприймати тільки духовно. В якій-то миттєвості зринає вічна, незрозуміла таємниця про незбагненність нашого світу».

Коли ж є таємниця, тоді хочеться вірити у світло добра і правди. Вона це засяє над нами. Бо без нього ми, немов сліпі, завжди блукатимемо манівцями».

Відчуття краси природи передає Іван Карпович так влучно і яскраво. Кажуть — воля. Бачу — рати, Люди всюди залі.
Сплондрували рідну хату,
Знищили наді.

І зняли гризю собаку,
Лото рвуть коріння...
Як мені нестерпно бачить
Лоте озвіріння.

Тематика поетичних роздумів різноманітна, але всі вони про наше з вами життя, про те що саме вічно хвилює, та і відповіді ще не дані на всі запитання. Одна з тем — Біблія.

Біблійна мудрість наповнена добром і любов'ю. Її прагнуть, до неї тягнуться. Тільки проповідників не чути. Замість них розпинаються хулители — жорстокі й безсердечні. Релігію потоптали й топчуть, мов траву. Боже поле, пакекане віками, повернули, поскородили й посіяли там зерна брехні та зла. Людський дух затуманений, але тяга до Бога, до релігії не гасне. Людя бачать: світ наш страшний, а душа спласніна прагне. Чи настане такий час?

НА ВІСТРІ БОЛЮ І ЛЮБОВІ

Думки мої, сповиті у печаль,
В душі нуртують із самого споду,
І, мовби чуючи життя марноту,
Ім не злетіти в небесну даль.
А серце рве нестерпний жаль,
Там запеклись мої скорботи,
Роже, прожити у турботах,
Уже не зблиснуть, мов криштал.
Та буду Господа благать:

Дай сил мені орати ниву...
Хай наді мною прошумлять
Квітучі весни, теплі зливи...
Але у світ, в якому жив,
Я б знов вернутись не хотів.

2000 р.

Ніжність душі поета, сприймання мелодій, музики природи.

«Коли слухаю музику, дивуюся, що вона надто бентежить мене. Аж не вірилося: лише звуки, але надзвичайно вливаються на людину. Вони її возвеличують і підносять у височинь, наче птахів крила. Від тих звуків розривається душа, здається, що ти вирвався з полону буденщини і перебуваєш у якомусь казковому царстві. О музику! Ти облагороджуєш дур мій, змушуєш мислити. І поки лунатимуть чарівні звуки, світи наш не зможе задухнути навіки».

«Природа — гармонія і злагода. Усе живе — від маленького листочка й до дрібенького жучка — знає своє місце, усвідомлює свою радість бути під сонцем. От людина, на жаль, втратила свою природну сутність. Вона залезла, вона борсається в цьому світі, як муха в павутинні. Вона катує і сама катується. Вона зажерлива, всі багатства землі хоче заграбастати собі. Але, ставши на такий шлях, нічого доброго не спізнала, окрім муки та розчарування. Довкіл усе зруйноване, спаложене, рани природи відкриті, але людина, хоч і бачить все це, — не кається».

Це своєрідний поетичний роздум, підсумок життя поета. Іван Карпович щирий хрестоносець, надзвичайно багатий духом і враженнями.

«Вірші поета то розлив душі, що кипить океаном і водночас хоче знайти собі надійне пристановище у гавані спокою. То є переказ усього того, що під сподом діється у душі самого автора, і світу його переживань, радостей та надій...» — як сказав влучно Петро Гнида.

У СВІТІ РАДІСНИХ МРІЙ

Першу збірку оповідань Івана Карповича Захарченка «Лісове сіно» було надруковано у 1984 році. В 2008 році виходить друком наступна книжка оповідань — «Загублена дорога». У цьому ж році 2008-му виходить книга «Небо минулих і теперішніх днів», в якому зміщено щоденник письменника. Останнього збіркою у 2014 році вийшла друком «Пригоди лісових робізонів».

Дуже часто героями оповідань І. Захарченка виступають діти — дошкільнята, школярі, підлітки. Вони, як правило, із тих, хто з самого малечку знає, що таке праця, як важко здобувається шматок хліба. Саме така автобіографічна деталь — герої оповідань доволі часто сам автор та його друзі однолітки, односельці. Іх душевна та духовна чистота, віра у світ справедливий, добрий, і водночас розпізнають в людях зло, навіть якщо воно якнайретьельніше замасковане. Герої оповідань «На переїзді», «Лісове сіно», «Зустріч» та інші.

Читаються твори досить легко. Людські долі, людські характери, описані в оповіданнях, спонукають задуматися. Діти справедливо і подорослому вирішують різні життєві ситуації; замалечку знають, що таке праця, як здобувають шматок хліба. А головне, діти віряють, що світ справедливий і добрий. Письменник тонко чує і розуміє дитячу душу. Він, наче добра мати, долати труднощі, яка навчає дитину розмовляти, ходити, а він — жити, шукати своє місце під сонцем.

Автора хвилює тема голодомору, тема колгоспного життя, дитячого дозвілля та праці.

Неодноразово запитували Івана Карповича: звідки нові історії для сюжетів? І знову у відповідь — все це із життя.

Саме майстерність прислухатися, придиватися, бути чудовим психологом, літописцем нашого життя і є талант народного письменника. Так, народного, бо ж тільки правда слова, правда життя притягує магнітом до написаного. Читаєш і помічаєш, що десь, наче, це переживали. А напруженість подій, реалістичність історій і є майстерність письменника.

Читано і розумію, що маленькі герої вже дорослі, а дорослим не дано зрозуміти мудрих малюків, які самі впроважуються з проблемами. Це і Тарасик з Федьком з повісті «У світі радісних мрій», Митько з повісті «Жураві над весняним полем», Петя з повісті «Пригоди лісових робізонів» та інші.

Такі оповідання з характерними деталями, що проникливо розкривають таємниці і замкнутий світ дитини, розчужують до сліз, пробуджують совість, сумління і співчуття. Бо якщо комусь болять, якщо на дитячому личку не висихає сльоза, то втім, може, є і моя вина.

З першого речення форма і зміст тримаються єдністю, сприяють руху сюжету твору. Він чутливо й продумано схоплює реалії життя, відразу захоплює читача увагою, не дає їй послабнути, тому багато його творів наповнені світлою енергетикою, є стимулом духовності й доброти. Їх довершено змальовані долі захоплюють і дорослого якому при читанні, напевне, пригадуються і свої загублені дороги, пригоди, крилаті мрії...

Вдалою фразою починається оповідання «Солодкий сон Олеся»: «Грубка вичахла за ніч». Читаєш і відчуваєш подих холоду.

При прочитанні творів Івана Захарченка часто відчуваєш, ніби вони схожі на букет польових квітів, отриманих природним запахом, який чуємо розумом, серцем, душею.

У повістях прописані наші люди, яких проведено бачиш, чуєш, любиш, жалієш. Важке й буденне у них життя. А як переінакшити? Отут і відчуваєш, що автор почасти скупю, стримано розкрив внутрішній світ своїх героїв. Хай краще буде правда. Вона. Мов свіжий вітер, сприймається серцем.

НА ВІСТРІ БОЛЮ

Доля рідного краю, українського народу не була йому байдужою. Цілий ряд публіцистичних творів піднімають проблеми нашого часу «Смак зокеанського цукру», «Старцюємо, душа моя...», «На межі терпіння», «Світаю, яке ніколи не гасне», «Велика правда Івана Богуна»...

І. Захарченко турбують різні теми і проблеми. Він не стоїть осторонь життя своїх односельців і в цілому країни. Сміливо говорить правду і прагне докритися до керівників і до влади.

(уривок із статті «Світаю, яке ніколи не гасне»)

«Показімо тим, хто зневажив нас, що гідність і велич духу нашого не згасло. Усі, хто занепавав духом, прокиньмося, візьмімося за розум, як і ті, хто продався, спокусився на вкрадений у нього гріш. Стеймо рівно, не гніймося, ми спасемо й очистимо нашу землю від повені бруду та здириства».

Іван замислюється не лише над певними подіями. Його хвилює головне — людина.

«Не добуру, чому зараз пішли такі люди: хитрі, улесливі, кусливі та продажні. Гнуться, згинаються в дуру перед начальством. Гидко! Правда, є й хороші, чесні, справедливі, але вони чомусь завжди перебувають у затінку. Їх ніби й не бачиш, бо такі люди, а вже зрозумів, нікому тепер не потрібні».

«Без людини, може, на землі було б порожньо й дику, і але не так тривожно й клопітно, як нині. Людина — дуже вигадлива і лукава істота. Я довго стояв і дивився у безмовний зоряний простір. Боже, яка незбагненна таємниця і краса! Я тону в ній, гублюся, мов пилінка. Там мені ніде притупитися. Але воно мене манить до себе, породжує тривожні, невтішні думки. Чи є в тому безмірі простору щось і моє? Там, здається мені, клекоче, нуртує і якась незгасна гігантська енергія, від якої я залежу, вона — моє життя, я з нею чимось пов'язаний, як її оця дивна зірка, що зветься землею, теж поєднана із Всесвітом. Все тримається на єдності... І я частинка цієї єдності. Я найшчасливіший, що все бачу і розумію».

Слова поради повчання, заклик і крик схамутилися — це статті у різних виданнях України як місцевого так і державного рівня.

«Серед великого числа бід на духовному і культурному полі, які нам довелось перетерпіти, найбільша біда наша, що ми байдуже, без любові ставимось до своєї історії, історії своєї вітчизни. А вона, тільки вона єдина, завжди, як і в цей пагубний час, була і є надійним фундаментом, на котрий ми можемо зіпертись».

За ясністю і глибиною мислення, за точністю характеристик. За прозорістю мови Іван Захарченко стає в перший ряд українських публіцистів наших днів.

Іван Карпович Захарченко — самородковий талант з високого ряду український митців Григорія Тютюнника, Катерини Білокур... веде його через усі перепони, не дав замутитися душі в тяжкому побутовому щоденні. Манера письма його досконала. Його твори — боротьба, прагнення вистояти, не зігнути в рабській покорі перед системою. Свята місія письменника-захисника свого народу, письменника-правдошукача, письменника — борця...

Катерина ЙОВЕНКО,
вчитель Ситняківського НВО.

ЩИРІ ВІТАННЯ

Шлемо щирі вітання з нагоди 96-річчя з Дня народження **Ганні Матвіївні ПЕТРЕНКО** з Липівки; **Ганні Яківні ВАЩУК** з Вільного; **Марії Василівні ЗОЗУЛІ** з Колонщини; 95-річчя з Дня народження **Ользі Павлівні МАЙСТРЕНКО** з Колонщини; 90-річчя з Дня народження **Ользі Юрївні АРТЕМЕНКО** з Ніжилович; **Раїсі Трохимівні ПРОНІЙ** з Комарівки; 80-річчя з Дня народження **Віктору Веніаміновичу АНДРЕЄВУ** з Черногородки; **Катерині Стефанівні ЦИБЕНКО** з Ніжилович; **Ніні Петрівні КОНДРАТЕНКО** з Маковищ; **Дмитру Михайловичу ПІХОТНИКУ** з Макарова; **Галині Сергіївні ХУДЕНКО** та **Надії Іванівні ПРИМАК** з Андріївки.

Шановні іменинники! Нехай збудуться всі ваші плани і надії, а в домі завжди будуть добро і радість. Нехай вас ніколи не залишають віра, надія і достаток, а роки, які попереду будуть яскравими, наповненими щасливими подіями! Нехай ваше життя завжди буде наповнене невичерпною енергією і оптимізмом, повагою і підтримкою, теплотою і любов'ю рідних і близьких!

Президія Макарівської районної організації ветеранів України.

* * * * *

23 червня зустріла поважний ювілей – 90-річчя з Дня народження напрочуд чудова жінка, талановитий педагог, яка уміла зігрівати серця учнів особливою турботою та лагідним словом, підбадьорити настрій, дати мудру пораду, яка в пам'яті своїх учнів залишає незгладний слід, кого вела в незвіданий світ української мови та літератури, кого розстала своє материнською добротою, ласкою, кому віддавала своє щире серце – це вчителька **Ольга Юрївна АРТЕМЕНКО**.

Шановна імениннице! Щиро вітаємо Вас і бажаємо: Нехай літа біжать своєю стежкою, Але нехай ніколи не мина Велика радість, що цвіте мережкою І доля чиста, сонячна ясна! Божа Матір хай оберігає Від зла, хвороби та журби, Нехай Господь щедроти посилає Сьогодні, завтра і завжди!

Колектив Ніжиловицької сільської ради.

Профспілковий комітет Ситняківського НВО щиро вітає з Днем народження

Олександра Григоровича ЧАЛЮКА,
Інну Анатоліївну СОЙКО,
Світлану Ярославівну ТУРАНСЬКУ,
Віктора Івановича КЛІМУКА,
Семена Григоровича ШЕСТОВА,
Лідію Миколаївну БАРАНОВСЬКУ,
Володимира Валентиновича САВЧЕНКА,
Ольгу Олександрівну КРУКОВЕЦЬ,
Наталію Петрівну ЮХИМЕНКО.

Шановні іменинники!

Хай доля дарує Вам років багато,
Відпустить здоров'я міцного й добра,
Хай повниться ласкою рідна Вам хата,
Й багато в ній буде любові й тепла.
Хай радість приносить Вам кожна година,
Від горя хоронить молитва свята,
Хай щастям квітує життєва стежина
На многи і благи майбутні літа!

* * * * *

Профспілковий комітет Ситняківського НВО щиро вітає з нагоди:

30-річчя з Дня народження **Галину Григорівну ОНІЩУК;**
50-річчя з Дня народження **Людмилу Василівну ГРЕБЕНЮК;**
60-річчя з Дня народження **Володимира Сергійовича ПРОКОПЕНКА;**
Любов Анатоліївну СКЛІПІС.

Шановні ювіляри!

Хай Вам завжди посміхається доля,
Несуть тільки радість з собою роки,
Хай щастя й здоров'я не зрадять ніколи,
Хай збудуться мрії, бажання й думки.
Снаги трудової – без ліку,
Пошани й добра – від людей,
Щасливого й довгого віку
Бажаємо Вам у цей день!

* * * * *

Колектив Королівської ЗОШ І-ІІІ ступенів щиро вітає з 35-річчям з Дня народження техпрацівниці **Галину Володимирівну МЕЛЬНИК.**

Шановна імениннице!

Життя хай дарує чудові моменти,
Яскраві емоції, гарні презенти
І друзів найкращих, з якими надійно,
Людину найближчу, з якою спокійно.
Бажаєм знайти улюблену справу,
Робота хай буде для Вас у забаву.
Проблеми вирішуйте свої на «раз-два»
Щоб не закипала у Вас голова.
Бажаєм достатку, щоб «з маслом ікра»
Здоров'я міцного, здоров'я ж не гра.
І ще побажаєм Вам на останок:
Хай буде щасливим Ваш кожний ранок!

РЕКЛАМА ТА ОГОЛОШЕННЯ

ПРОДАЮ АВТОМОБІЛЬНІ МАСТИЛА як фасовані, так і на розлив, акумулятори, автохімію, авто аксесуари. Дуже широкий асортимент, як в наявності, так і під замовлення. **НАЙНИЖЧІ ЦІНИ В РАЙОНІ!** Автомагазин ТІR с. Калинівка, заправка AVIA Тел. 097-961-01-85 (Олександр).

БУРІННЯ ГРУНТОВИХ СКВАЖИН В ТЯЖКОДОСТУПНИХ МІСЦЯХ. ТЕЛ. 068-128-60-67.

ПРОДАЮ ДІЙНУ КОЗУ. ТЕЛ. 098-594-92-83 (Микола).

ЗАКУПОВУЄМО У НАСЕЛЕННЯ ДОРОГО ВРХ, МОЛОДНЯК ТА КОНЕЙ. ТЕЛЕФОН 067-173-92-92.

ЗАКУПИМО ДОРОГО ВЕЛИКУ РОГАТУ ХУДОБУ: корів, коней, бичків, телят, корів на утримання. ТЕЛ. 067-956-67-22 (ОЛЕКСАНДР).

КУПЛЮ КОРІВ, БИЧКІВ, КОНЕЙ, (КОРІВ НА ТРИМАННЯ). ТЕЛ. 098-40-28-886.

ПРОДАЖ, ДОСТАВКА, ЗАВАНТАЖЕННЯ/РОЗВАНТАЖЕННЯ круглих лісоматеріалів та дров паливних автомобілем ГАЗ та спеціалізованим транспортом. Тел. 098-770-38-03 (Андрій).

ОГОЛОШЕННЯ
16 червня 2020 року на засіданні сесії Рожівської сільської ради було ухвалено рішення 335-44-VII «Про встановлення місцевих податків і зборів на 2021 рік». З даним рішенням та додатками до нього можна ознайомитись в приміщенні Рожівської сільської ради за адресою: с. Рожів, вул. Миру, 45-А та на офіційному веб-сайті Рожівської сільської ради rozhiv.rada.org.ua

ОГОЛОШЕННЯ
23 червня 2020 року на засіданні сесії Плахтянської сільської ради було ухвалено рішення № 468-14-VII «Про затвердження місцевих податків і зборів на 2021 рік». З даним рішенням та додатками до нього можна ознайомитись в приміщенні Плахтянської сільської ради за адресою: село Плахтянка, вул. Кавказька, 1 та на офіційному веб-сайті Плахтянської сільської ради: <http://plahyanka.rada.org.ua/>

Київська обласна філія Центру ДЗК просить таких землевласників/землекористувачів сусідніх земельних ділянок: Чернюк Григорій Платонович, Кошолоп Василь Йосипович, Кошолоп Віктор Йосипович, Архіпова Віра Йосипівна, Годня Любов Йосипівна та представників Копилівської сільської ради бути присутніми при встановленні та погодженні меж земельної ділянки в натурі (на місцевості), що перебуває у власності гр. Пахіль Віталія Володимировича, за адресою: Київська область, Макарівський район, с. Копилів, вул. Київська, 17; 13.07.2020 року на 12:00.

ПРОФЕСІЙНА ХІМЧИСТКА ТА ПРИБИРАННЯ САЛОНУ АВТОМОБІЛЯ. ТЕЛ. 093-786-75-69 (РОМАН).

АВТОТРАКТОРНІ ЗАПЧАСТИНИ **067 478-85-54**
050 478-85-54
063 478-85-54
с.м. Макарів, вул. Богдана Хмельницького, 54а (зупинка "ЛІПКАРНЯ")

РЕКЛАМА ТА ОГОЛОШЕННЯ

УВАГА!!!

На період карантину змінено графік прийому громадян у відділах, секторах, сервісних центрах обслуговування громадян Головного управління Пенсійного фонду України у Київській області. Понеділок, вівторок, середа, четвер – з 10:00 до 19:00; п'ятниця – 10:00 до 17:45. Графік зміни на відповідно до постанови Кабміну від 17.06.2020 № 500.

УВАГА!

НА ПЕРІОД КАРАНТИНУ
ЗМІНЕНО ГРАФІК
ПРИЙОМУ ГРОМАДЯН

у відділах (секторах) обслуговування громадян (сервісних центрах) управління обслуговування громадян Головного управління Пенсійного фонду України у Київській області

Понеділок	10.00-19.00
Вівторок	10.00-19.00
Середа	10.00-19.00
Четвер	10.00-19.00
П'ятниця	10.00-17.45

Графік змінено відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 17.06.2020 № 500

РОБОТА НА ЯГІДНОМУ ГОСПОДАРСТВІ ЗАПРОУЄМО ПРАЦІВНИКІВ НА ЗБІР ЛОХИНИ ТА ІНШІ ГОСПОДАРСЬКІ ПОЛЬОВІ РОБОТИ.

Вимоги: активні жінки та чоловіки віком від 18 років (оригінал паспорту та ідентифікаційного коду); працьовитість; бажання і вміння працювати в колективі. Бажано наявність оформленої медичної книжки (для підприємств харчової промисловості).
Оплата: 500–1000 грн/день!
Забезпечуємо безкоштовним проживанням в будинках, розрахованих на 2 людини. Триразове харчування. Комфортні умови. Дружній колектив.
Місцерозташування: с. Небелиця, Макарівський р-н, Київська область (траєкція Київ – Житомир).
Телефон: 098-299-35-62.

ЗАГУБЛЕНИЙ сертифікат на право на земельну частку (пай) серії КВ №0199597, виданий на підставі рішення Макарівської РДА від 31 січня 1997 року №46 та зареєстрований 3 липня 1997 року в Книзі реєстрації сертифікатів за №0088 на ім'я **БУТРИМЕНКА Леоніда Володимировича, вважати недійсним.**

ЗАГУБЛЕНИЙ сертифікат на право на земельну частку (пай) серії КВ №0258328, виданий 22 липня 1997 року на підставі рішення Макарівської РДА від 6 червня 1997 року №185 та зареєстрований 1 жовтня 1997 року в Книзі реєстрації сертифікатів за №58 на ім'я **МУДРИКА Івана Арсентійовича, вважати недійсним.**

ЗАГУБЛЕНИЙ сертифікат на право на земельну частку (пай) серії КВ №0073663, виданий на підставі рішення Макарівської РДА від 31 січня 1997 року №47/1 та зареєстрований 5 березня 1997 року в Книзі реєстрації сертифікатів за №0367 на ім'я **ДОВНІЧ Надії Харитонівни, вважати недійсним.**

Макарівські ВІСТІ
Газета розповсюджується по Макарівському району
День виходу – п'ятниця
Тираж 1100 примірників
Реєстраційне свідоцтво № 1786, серії КІ від 20.12.2019 р.
Засновник і видавець ТОВ «Макарівські вісті»
Адреса редакції Україна, 08001, Київська обл., смт Макарів, вул. Пушкіна, 3.
Передплатний індекс: для індивідуальних передплатників – 61291 для підприємств і організацій – 86501

Відповідальність за достовірність реклами та приватних оголошень несуть автори і рекламодавці. Редакція не завжди поділяє погляд автора. Редакція залишає за собою право редагувати та скорочувати надіслані матеріали. У разі передруку посилання на «Макарівські вісті» чи сайт makvist.com обов'язкове.
© ПР – на правах реклами/політ. реклами

В.о директора ТОВ «Макарівські вісті» Оксана РУДНИЦЬКА.
Верстальник Оксана РУДНИЦЬКА
Відділ реклами (04578) 5-14-98 super.makariv_visti@ukr.net
Відруковано ТОВ «Прес Корпорейшн Лімітед» 21034, м. Вінниця, вул. А. Чехова, 12-А
Замовлення: № 20211024.

ГІМНАСТИКА ДЛЯ МОЗКУ

Дуже сильний вітер	Шлях річки	Музичн. інструмент	Власник ковчега	Одиничний вектор	Отруйна жаба
Світильник	Місто в Канаді	Ядерне паливо	Антонов	Місто шумерів	Водна стихія
Співзвучність голосів	Духов. чин	Північні ліси	Команда собак	Великий папуа	...-134
Місце кінних перегонів	Марка літака	Монета Лаосу	"Батько" детективу	Сухий тропічний вітер	Вступна частина твору
Рай в пустелі	Др.-рим. монета	Річка в Росії	Бог Сонця	Річка в Росії	Паливний комплекс
Податок на імпорт	Фруктовий ...	Катод	Зацукров. фрукт	Річка, риба	Камера для підводн. робіт
Геом. фігура	Листяне дерево	Стадо овець	Річка в Німеччині	Атм. опади	Цитрус
Сплетене волосся	Нота	Хвалебний вірш	Мале решето	Наука про звуки	Друга нота
Озеро в Туреччині	Штат в США	Цой	Наука про звуки	Друга нота	Одиниця площі

ПОГОДА

27 ЧЕРВНЯ +17; +29	☀️
28 ЧЕРВНЯ +17; +28	☁️
29 ЧЕРВНЯ +15; +26	☁️
30 ЧЕРВНЯ +14; +24	☁️
1 ЛИПНЯ +17; +26	☁️
2 ЛИПНЯ +18; +30	☀️
3 ЛИПНЯ +14; +25	☁️

SCAN ME

ВІДПОВІДЬ ДО СКАНВОРДУ В № 23

Катар	Розділ фізики	Партія для 1-го вивчення	Ш	Радіо-сигналізація України	Частина морської яхти	Ш	Т	О	К	Частина морської яхти	Вис. відок. Вис. плавання	С	О	Н
Г	А	С	Т	Р	И	Т	Л	Л	Транса	О	Б	І	Д	Друг Шермана
"Шкіра" дерева	К	О	Р	А	Муз. твор для соло	А	Р	І	Я	Холодна зброя	Р	Нота	Річка у Франції	В
М	У	Л	А	Т	Намакання шахи	М	Молода віся	Я	Р	К	А	Л	А	
Предмет меблів	С	О	Ф	А						А	С	Т	А	Т
Місцевий засіб	Т	Місце по-широко	Грошов. стаття	У						С	У	І	К	С
М	И	Л	О	М	Музич. супровід					Т	Частина театру	А	Пірама	О
Розділ. знак	К	О	М	А						Е	К	Р	А	Н
Г	А	М	А	К						Т	Марка літака	А	Н	Запасн. сервіс. луг
Підприємство	С	С	Б	Р	О	Н	З	А	М	Б	К	І	О	
Б	Р	А	М	О	Р	Н	З	А	М	У	Р	Л	Т	
А	С	В	П	А	Р	Е	Н	Х	І	М	А	І		
Н	"Парочка" зорі	Д	І	А	Д	Е	М	А	К	А	Н	А	Т	
К	У	Мелодій-ска...	Ловоло-тивне...	Н	А	Сорт цукорку	І	Р	І	С	Хрещені мли	Д	Місто в Росії	
Е	Рай	Е	Д	Е	М	Славно-алюмін. лезні	Я	Вербил	К	А	В	Е	Ф	А
Т	Е	Р	Е	М	В Кіт. Русі бар-скай браз-ва	П	Валка верболоди	К	А	Р	А	В	А	Н
Човен Хейрдала	Бажання поїсти	А	П	Е	Т	И	Т	Вілітний алюмін. кольору	Р	Кошачн. кльон	Приточ. Петров	У	С	А
Р	О	Густина Річка у Франції	О	Н	Вулик, рамка	В	О	Щ	И	Н	А	П	О	П
А	Д	А	Т	Р	О	Н	К	О	Р	О	Н	А		

ГОРОСКОП НА 29 ЧЕРВНЯ – 5 ЛИПНЯ

ОВЕН (21.03–20.04). Ідеалістичні уявлення Овнів можуть затуляти їм справжнє становище справ, обман або помилкову обіцянку, принести розчарування і образи. Доля посилає Овнам чергові випробування на міцність особистих або сімейних відносин. Необережне слово або бурхливий сплеск негативних емоцій може серйозно ускладнити справу, привести до повного розриву дипломатичних відносин з сусідами або партнерами у справі.
Сприятливі дні: 2; несприятливі: 3.

ТІЛЕЦЬ (21.04–21.05). Тиждень активної боротьби, відстоювання своїх принципів, самозахисту. Тільки можуть настільки зануритися в особисті проблеми, що не звертатимуть уваги на оточуючих. Не виключено, що вони зможуть проявити свої таланти і здібності на найрізноманітніших теренах, вчасно ухвалити вірне рішення, довести суперечливі справи до переможного кінця.
Сприятливі дні: 30; несприятливі: 2.

БЛИЗНЮКИ (22.05–21.06). Вірогідні підступи задрісників або сварки Близнюків з родичами. Несприятливі будь-які активні дії у сфері професійної діяльності, переїзд на нове місце проживання. Життєва енергія Близнюків може знаходитися в нестійкому стані. Не рекомендується розширювати сферу діяльності, займатися новими справами або давати поради.
Сприятливі дні: 2, 5; несприятливі: 3.

РАК (22.06-22.07). Тиждень сприятливий для зустрічей, інтимних бесід і відновлення перерваних відносин. Можливо, в житті Раків з'явиться нова людина, яка здатна побачити в них щось таке, що іншими не було відкрито. Тиждень хороший для роботи і відпочинку в приємній компанії. Чекайте участі і допомоги в домашніх справах. Справи можуть йти на лад, робота і відпочинок повинні принести Ракам велике задоволення.
Сприятливі дні: 30; несприятливі: 5.

ЛЕВ (23.07–23.08). Ділові зустрічі або наради, великі покупки і планування відпочинку слід здійснювати в першій половині тижня, оскільки в другій половині тижня, можливо, ви не зможете ухвалити правильного рішення. Не виключено розчарування, пов'язані з невдачами в особистому житті. Радісні події чергуватимуться з неприємностями, а успіх буде йти поряд з невдачею.
Сприятливі дні: 1, 2; несприятливі: 4.

ДІВА (24.08–23.09). Тиждень пов'язаний з нездійсненими надіями і марними очікуваннями. Не виключено, що Дів чекають вдома, помилки і розчарування в особистому житті. Цілком імовірно, що несподівана підтримка і допомога сприятимуть виконанню довгострокових планів або зміни сфери діяльності.
Сприятливі дні: 29; несприятливі: 2.

ТЕРЕЗИ (24.09–23.10). Тиждень характеризується відчуттям радості буття, корекцією минулого, перемогами мудрості над розумом і відчуттями. Не виключено, що вам доведеться вирішувати домашні і особисті проблеми, відсунувши на другий план справи і бізнес. Сприятливий тиждень для фізичних навантажень, початку подорожей, спілкування з друзями. Імовірно, що майбутнє бачитиметься виразно, багато хто відчуватиме впевненість у власних силах.
Сприятливі дні: 3; несприятливі: 30.

СКОРПІОН (24.10–22.11). У цей тиждень сприятливі контакти і придбання. Ідеї і фантазії, які прийдуть Скорпіонам в голову, можуть реалізуватися і принести моральне і матеріальне задоволення. Скорпіони найкомфортніше відчуватимуть себе в незвичайній обстановці, з нестандартними меблями, з «заморськими» дрібницями. Їх притягатимуть незвичайні люди і товариства. Тиждень обіцяє бути сприятливим в усіх відношеннях. Можуть відбуватися несподівані позитивні зміни в найближчому оточенні Скорпіонів або в їхній фінансовій сфері.
Сприятливі дні: 30; несприятливі: 4.

СТРІЛЕць (23.11–21.12). У першій половині тижня зірки благоволять будь-яким задумам, навіть найризикованішим. Сприятливі будь-які поїздки, подорожі, нові знайомства. Багато Стрільців будуть наділені найпотужнішим енергетичним і сексуальним потенціалом. Імовірно, надлишок сили примусить їх повірити у те, що можна легко перевернути світ, досягти справедливості, відстояти свої погляди.
Сприятливі дні: 5; несприятливі: 3.

КОЗЕРІГ (22.12-20.01). Середина тижня матиме подвійну характеристику. З одного боку, в житті Козерогів серйозних змін не передбачається, з іншого – вірогідна переоцінка цінностей. Тиждень припускає закріплення завойованих позицій, матеріальну і психологічну стабілізацію. Зустрічі і укладені угоди можуть виявитися вдалим. Козероги відчуватимуть впевненість в собі. Властивий їм дипломатичний дар тільки укріпить цю впевненість.
Сприятливі дні: 1; несприятливі: 3.

ВОДОЛІЙ (21.01–19.02). Сприятливий, спокійний тиждень. Водолії зможуть відчути себе щасливими, якщо не виходитимуть за звичайні рамки в своїй поведінці. Зростає їхня чарівність і привабливість. Сприятливий тиждень для торгових операцій і вигідних покупок. Добре заводити нові знайомства. Водолії можуть блиснути дотепністю, показати себе у вигідному світі, одержати задоволення від компліментів і легкого флірту.
Сприятливі дні: 4; несприятливі: 2.

РИБИ (20.02–20.03). Тиждень припускає відновлення справедливості, перемогу правосуддя, підкорення закону. Деякі Риби опиняться в такій ситуації, коли потрібно буде вибирати між виконанням обов'язку і угодою з сумлінням. Тиждень характеризується ілюзіями. Багато Риб будуть спокушені легким успіхом і видимістю благополуччя.
Сприятливі дні: 2, 3; несприятливі: 29.

АНЕКАДОТ

Три способи боротьби з коронавірусом:
Китайський: усе дуже жорстко, вкладається купа грошей.
Шведський: не робиться практично нічого.
Український: оголошується китайський, реалізується шведський. Різниці розходиться по кишнях.

З огляду на кількість подій, історикам майбутнього доведеться не просто вивчати 2020 рік, а ще й обирати, на якому місяці спеціалізуватися.

Думаю, що остаточний вихід з обмежень, пов'язаних з епідемією коронавірусу, – це щоб видалити програму Zoom.

– Ну і як тобі коронавірус?
– Схоже, що Китай нарешті винайшов те, що може працювати більше трьох місяців.

Шеф мене так довго лаяв сьогодні, що я навіть ляпнув: «Так, любю».

– Вітаю, це таксі. Я під'їхав, виходьте.
– Але я не замовляв таксі!
– Під час кризи ми шукаємо клієнтів самі.

– А можна видалити 2020 і встановити заново? Ця версія з вірусом.

Подзвонила хатня робітниця. Тепер працюватиме з дому по телефону, говоритиме, що я маю робити.